MUSTA KIVI

Thule-seura
Johtajuus ei ole virkanimike
Antifasismin skitsofrenia
Miguel Serrano
Nainen Aikaa Vastaan : Savitri Devi
RaHoWa

#1

Sisällysluottelo:

3. Thule-seura
6. Miguel Serrano haastattelu
14. Nainen aikaa vastaan: Savitri Devi
19. Rahowa haastattelu
40. Antifasismin skitsofrenia
45. Johtajuus ei ole virkanimike, vaan ominaisuus

Musta Kivi #1
2018

Tänä vuonna, 17.8., tuli kuluneeksi tasan sata vuotta Thule-seuran perustamisesta. Samana vuonna saamme juhlistaa uuden traditionalistisen ja kansallissosialistisen kulttuurijulkaisun, Mustan Kiven, ilmestymistä Suomessa. Kuten moni saattaa tietää, liittyy Thule-seura omalta osaltaan Saksan Kansallissosialistisen Työväenpuolueen (NSDAP) syntyyn. Seurasta ja sen jäsenistöstä liikkuu kuitenkin myös paljon väärää tietoa ja erilaisia salaliittoteorioita. Näistä syistä johtuen seuran historiaa on syytä käsitellä tarkemmin.

Vuonna 1912 perustettiin Berliinissä *Germanenorden* -nimellä tunnettu järjestö. Sen tarkoitus oli tutkia ajan hengen *völkisch* -liikkeen uskonnollisia, mytologisia ja esoteerisia puolia. Järjestön perustajajäseniin kuuluivat kustantaja ja toimittaja **Theodor Fritsch**, **Hermann Pohl** ja List-seurassa toiminut **Philipp Stauff**. Germanenorden oli alun alkaen tarkoitettu toimimaan salaisena sisäpiirinä julkiselle *Reichshammerbund* -liikkeelle, jonka Fritsch perusti samaan aikaan vuonna 1912. Fritsch oli vannoutunut ariosofi ja oli ollut jo vuonna 1890 mukana Saksalaisen Reformipuolueen yrityksessä koota yhteen saksalaiset sionismikriittiset voimat. Fritschin ariosofiaan kuului näkemys arjalaisen rodun ylivertaisuudesta, minkä hän näki vaarantuneen teollistumisen ja kaupungistumisen myötä. Hän kannatti paluuta muinaisista ajoista tuttuihin arvoihin ja tapoihin, joiden hän näki muodostavan kansan eli *volkin* olemassaolon perustan.

Germanenordeniin liittyi huomattava joukko aikansa yhteiskunnan yläluokan edustajia. Se otti tunnuksekseen hakaristin, ja seuran piirissä tutkittiin mm. germaanista mytologiaa, riimuja ja *Eddan* runoja. Järjestön hierarkkinen rakenne ja vihkimysseremoniat muistuttivat Euroopassa tunnettujen esoteeristen ryhmien kuten vapaamuurareiden ja ruusuristiläisten vastaavia, mutta juutalaiskristillisen symboliikan sijaan käytettiin germaanisiin muinaisuskontoihin ja myytteihin viittaavaa allegoriaa. Toisin kuin joissakin lähteissä sanotaan, Germanenordenia ei voi pitää vapaamuurarillisena vaan anti-vapaamuurarillisena järjestönä, sillä se pyrki toimimaan juuri niitä egalitaristisia näkemyksiä vastaan, joita vapaamuurarius oli Ranskan vallankumouksesta asti edustanut. Myöhemmin syntyneiden SS-joukkojen tapaan jokaisen jäseneksi pyrkivän tuli osoittaa arjalaisten sukujuurtensa puhtaus sekä vannoa säilyttävänsä verensä puhtauden myös avioliitossaan. Saksan sisäisten levottomuuksien aikaan Ensimmäisen maailmansodan jälkeen järjestö toimi aktiivisesti mm. kommunistijohtajien salamurhien organisoijana, joten sitä voidaan pitää todellisena, kulissien takaisena yhteiskunnallisena vaikuttajana.

Vuonna 1917 Germanenordenin jäsen ja sotaveteraani **Walter Nauhaus** muutti Berliinistä Müncheniin. Samoihin aikoihin järjestöstä oli sisäisten ristiriitojen vuoksi irtautunut **Rudolf von Sebottendorfin** johtama *Walvater von Heilige Gral* -niminen ryhmä, joka näiden miesten toimesta sai seuraavana vuonna nimen *Thule-Gesellschaft*. Sebottendorf, oikealta nimeltään **Rudolf Glauer**, oli syntynyt vuonna 1875 nykyisen Saksin alueella. Hän muutti vuonna 1911 Turkkiin jossa sai maan kansalaisuuden eräänlaisen adoptiojärjestelyn kautta. Samassa yhteydessä hän otti käyttöön vapaaherran tittelin sekä Sebottendorffin sukunimen. Turkissa asuessaan hän oli tutkinut erilaisia esoterian suuntauksia kuten astrologiaa, numerologiaa, alkemiaa, meditaatiotekniikoita, suufilaisuutta, kabbalaa, ruusuristiläisyyttä ja vapaamuurariutta. Thule-seuran aloittaessa toimintansa Münchenissä näyttää kuitenkin siltä, että nämä okkultiset vaikutteet olivat vain hyvin vähän esillä ryhmän keskusteluissa, pääpainon ollessa enemmän *völkisch*-liikkeen hengen mukaisessa germaa-

nimytologiassa sekä arjalaisen rodun myyttisen alkukodin pohdinnasta. Seuran nimi *Thule* viittaakin roomalaisen runoilijan **Vergiliuksen** mainitsemaan *Ultima Thuleen*, äärimmäiseen pohjolaan, jonka on ajateltu sijainneen joko Skandinaviassa, Islannissa tai Grönlannissa.

Ensimmäisen maailmansodan jälkeen monet saksalaiset tunsivat syvää huolta kommunismin noususta, mikä näkyi myös Thule-seuran piirissä. Sebottendorf alkoikin pian organisoida taistelua kommunisteja vastaan perustamalla *Freikorps Oberland* -joukot ja suunnitteli mm. Baijerin pääministerin kaappaamista. Samoista joukoista muodostui myöhemmin *Bund Oberland*, joka oli mukana Hitlerin johtamassa vallankaappausyrityksessä vuonna 1923. Tapahtumat saivat huipennuksensa Baijerin vallankumouksen aikana keväällä 1919 kun kommunistit hyökkäsivät seuran päämajaan ja pidättivät seitsemän henkilöä, mm. seuran sihteerin kreivitär **Heila von Westarpin** sekä neljä muuta aatelissukuihin kuuluvaa jäsentä. Näistä seitsemästä tuli pian esikansallissosialistisen ajan marttyyreita, sillä kommunistit teloittivat heidät 30. huhtikuuta. Tätä tapahtumaa voidaan pitää eräänlaisena kulminaatiopisteenä Saksan kansallismielisten esoteerikoiden ja juutalais-bolsevistien välisessä taistelussa. Sebottendorf itse pakeni pian näiden tapahtumien jälkeen maasta.

Samoihin aikoihin kaksi seuran jäsentä, **Anton Drexler** ja **Karl Harrer** perustivat Saksan Työväenpuolueen. Sen äänenkannattajaksi tuli *Münchener Beobachter* -lehti, jonka Sebottendorf oli ostanut vuonna 1918. **Adolf Hitler** liittyi puolueeseen samana vuonna, ja sen nimi muutettiin seuraavan vuoden alussa Saksan Kansallissosialistiseksi Työväenpuolueeksi. Puolueen äänenkannattajan nimeksi tuli myöhemmin *Völkischer Beobachter*. Aivan yksi yhteen Thule-seuran ja uuden puolueen jäsenkanta ei kuitenkaan mennyt, sillä järjestön noin 1500:sta jäsenestä tiettävästi vain parikymmentä liittyi puolueeseen. Onkin edelleen kyseenalaista, voidaanko puoluetta pitää seuran vai ainoastaan sen yksittäisten jäsenten hankkeena. Joka tapauksessa se oli siihen osallistuneiden Thule-jäsenten tapa siirtyä ajatuksista tekoihin ja vaikuttaa todellisiin yhteiskunnallisiin tapahtumiin pelkkien mielikuvituksellisten rituaalien suorittamisen sijaan. Tämä sama, metapoliittisten virtausten konkretisoiminen käytännön politiikaksi oli ollut Theodor Fritschin Germanenordenin koko toiminnan *raison d'être*, olemassaolon syy.

Rudolf von Sebottendorf eli 1920-luvun Turkissa mutta palasi myöhemmin Saksaan. Vuonna 1933 hän julkaisi kirjan ”Ennen kuin Hitler tuli”, jossa yritti ottaa kunnian kansallissosialismin synnystä itselleen ja Thule-seuralle. Kirjan myynti kiellettiin heti, sillä sen katsottiin käyttävän väärin Hitlerin nimeä. Mutta onko Sebottendorfin väitteessä mitään perää? Thule-seuran yksittäiset jäsenet olivat todistettavasti olleet mukana perustamassa sitä puoluetta, josta pian muodostui Saksan Kansallissosialistinen Työväenpuolue. Hitlerin oppi-isä, **Dietrich Eckart** oli joko seuran jäsen tai ainakin tiiviisti yhteydessä siihen, ja tapasi Hitleriä lähes päivittäin elämänsä kolmen viimeisen vuoden ajan. Lisäksi sellaiset henkilöt kuin **Alfred Rosenberg** ja **Rudolf Hess** vierailivat seuran kokouksissa. Mutta toisin kuin joissakin salaliittoteorioissa väitetään, Hitler itse ei kuitenkaan ollut Thule-seuran jäsen eikä koskaan edes vieraillut sen kokouksissa. On selvää, että seuran piirissä vallinneilla ariosofisilla ja sionismikriittisillä näkemyksillä oli suora yhteys puolueen ideologiaan. Mutta nämä ajatukset eivät olleet ominaisia vain Thule-seuralle vaan koko *völkisch*-liikkeelle. Lisäksi ne eivät ole sama asia kuin kansallissosialismi vaan ainoastaan osa aatteen henkistä pohjaa. Thule-seuraa merkit-

tävämpi, epäsuora vaikuttaja kansallissosialismin syntyyn saattaakin löytyä Theodor Fritschistä ja Germanenordenista, josta Thule-seura oli vain yksi alajaosto. Fritsch oli jo 1800-luvun lopulla tunnistanut poliittisten tapahtumien taustalla vaikuttavan juutalaisen salaliiton ja pyrki itse eräänlaisen "vastasalaliiton" luomiseen. Hänen nerokas strategiansa toimia kahdella eri tasolla, esoteerisena sisäpiirinä sekä suuremmalle yleisölle suunnattuna liikkeenä, onnistui muuttamaan propagandakoneistona ja ajatushautomona toimineen ryhmän kansanliikkeeksi, jonka henkinen virtaus osaltaan mahdollisti kansallissosialismin synnyn.

Fritsch ja Sebottendorf ovat akateemisen tutkimuksenkin taholla edelleen hyvin vähän tutkittuja henkilöitä. Heidän molempien persoonansa oli täydellinen yhdistelmä mystikkoa ja militaristia, heijastaen muinaisaikojen mysteereihin vihityn filosofikuninkaan arkkityyppistä kuvaa. Löysivätkö he esoteerisista traditioista jotakin merkittävää perimätietoa arjalaisen rodun alkuperästä ja juutalaisen anti-rodun salaliitosta sen tuhoamiseksi? Saattoiko Eckart Hitlerin yhteyteen korkeampien voimien kanssa luodakseen hänestä arjalaisen rodun messiaan, kuten on väitetty? Ja mitä hän tarkoitti sanoessaan Hitleristä "hän tulee tanssimaan mutta minä olin se, joka soitti sävelen."? Käytännön elämässä, arjalaisen rodun taistellessa olemassaolostaan, tällaiset kysymykset tuntuvat merkityksettömiltä kuriositeeteilta. Siitä huolimatta ne ovat osa kansallissosialismin henkistä historiaa, ja voivat toimia innoittajinamme näinä synkkinä aikoina. Lisäksi ne voivat toimia esimerkkinä poliittisen liikkeen taustalla vaikuttavan henkisen virtauksen luomisesta kulttuurin, taiteen ja myyttien voimin. Tämä on se työ, jota varten Musta Kivi on perustettu.

Haastattelussa Miguel Serrano

Miguel Serrano (10.9.1917-28.2.2009) syntyi Santiagossa, Chilessä, ja hän toimi mm. suurlähettiläänä Intiassa vuosina 1953-1962 sekä Kansainvälisen atomienergiajärjestön edustajana Wienissä. Lisäksi hän julkaisi La Nueva Edad -lehteä vuosina 1939-1945. Hän matkusti tutkimusmatkoillaan ympäri maailmaa, tutki Montsegurin raunioita Otto Rahnin jalanjäljillä, ja hänen henkilökohtaiseen tuttavapiiriinsä kuuluivat mm. C.G. Jung, Dalai Lama ja Ezra Pound. Hänen teoksiaan on käännetty yli kymmenelle kielelle. Tämä haastattelu on julkaistu alun perin Flaming Sword -lehdessä ja julkaistaan tässä lyhennettynä versiona.

Määrittelet olevasi "esoteerinen hitleristi". Mitä tämä tarkoittaa?

Hitler on sanonut: "Se, joka ajattelee kansallissosialismin olevan vain poliittinen liike, ei ymmärrä siitä mitään". Kansallissosialismissa oli aina kyse hitlerismistä ja sillä oli esoteerinen pohja. 1930-luvulla ja sodan aikana tätä asiaa ei ollut mahdollista tuoda julkisesti esille. Sodan jälkeen hitlerismillä ei kuitenkaan ole ollut mitään muuta mahdollista kehityssuuntaa kuin esoteria. Minulle itselleni esoteerinen hitlerismi tarkoittaa arkkityyppisen hahmon vallassa olemista ja sen kehittymistä

yksilöllisessä ja kollektiivisessa sielussa hitleristiseksi soturiksi. Kreikkalaiset kutsuivat näitä arkkityyppejä jumaliksi, kuten Apollo, joka on germaanien Wotan, tai hindujen Vishnu ja Shiva. Tämä tarkoittaa uutta uskontoa jonka myytit ja rituaalit meidän tulee löytää, tai paremminkin löytää uudelleen. Sen keskeinen draama on Adolf Hitlerin persoonan ilmestyminen tämän maan päälle, viimeisen Avatarin, joka tuli käynnistääkseen tämän valtaisan myrskyn ja katastrofin herättääkseen kaikki unessa olevat ja aloittaakseen Uuden Aikakauden. Tämä on se syy miksi olemme aloittaneet Uuden Aikakauden ajanlaskun Hitlerin syntymävuodesta.

Miten päädyit hitlerismiin niin esoteerisesti kuin eksoteerisesti?

Olin alun perin poliittisesti vasemmalla mutta kuudenkymmenenkahden chileläisen kansallissosialistin sankarillinen kuolema vuonna 1938 teki minuun syvän vaikutuksen. Sodan aikana julkaisin La Nueva Edad -lehteä. Pian sen jälkeen chileläinen mestarini paljasti minulle hitlerismin salaiset taustat ja sen, kuka Hitler todella oli: maagikko, jolla oli kyky matkustaa kehonsa ulkopuolella ja kommunikoida toisten, ei-ruumiillisten olentojen kanssa.

Sisältääkö tämä esoteria jonkinlaista rituaalista palvontaa?

Kyllä. Täällä Chilessä harjoitamme säännöllisesti samantyyppisiä seremonioita kuin Nürnbergin konferenssissa, mutta emme tee niitä enää julkisesti. Nämä rituaalit voivat tapahtua päiväntasauksina ja -seisauksina. Toimimme pienissä ryhmissä, keskittyen Führeriin tai heijastaen mielemme taistellaksemme vastakkaisia voimia vastaan ja tuhotaksemme vihollisemme.

Uskotko, että asioihin voi vaikuttaa maagisesti, rituaalimagian ja meditaation keinoilla?

Kyllä, se on mahdollista, mutta monimutkaista ja vaarallista. Vihollisemme toimii tänä päivänä mentaalisesti, käyttäen kabbalaa ja elektronisia takion-laitteita, lähettäen aliatomisia hiukkasia mielemme hallitsemiseksi. Tämän päivän sodankäynti on psykotronista, teknotronista ja kybertronista. Pääasiallinen taistelutapa on siis mieleen liittyvää. Tämä tarkoittaa, että vihollisemme pyrkii vaikuttamaan arjalaisten mentaaliseen kenttään, manipuloiden ajatuksia ja vääristäen karmaa ja henkistä kehittymistä. Tavallaan voisi sanoa, että koko maailma on hypnotisoitu näillä keinoilla, yhdistettynä mainonnan käyttämiin tiedostamattomiin viesteihin, kuten Coca-Cola, Pepsi-Cola jne. Tätä mentaalista sotaa voidaan käydä vain käyttämällä samaa strategiaa. Tämä edellyttää tietenkin erityistaitoja ja koulutusta, kuten esoteeriset SS-joukot tai entisaikojen sotilaalliset, uskonnolliset järjestöt.

Missä määrin edustamasi esoteria liittyy Jungin arkkityyppeihin ja riimujen kaltaisten symbolien käyttämiseen?

Riimut ovat erittäin tärkeitä maagisia symboleja mutta kyky niiden tulkintaan on menetetty ja niiden voima on lähes kadonnut juutalaisten popularisoimana ja vääristämänä. Niiden pelastaminen on välttämätöntä, kuten olen sanonut kirjassani Adolf Hitler: The Last Avatar. Meidän tulee käyttää niitä mentaalisessa taistelussamme. Näistä asioista puhuminen julkisesti ei kuitenkaan ole suositeltavaa.

Tiedämme, että Jung näki kansallissosialismin germaanisen kansan "varjon" ja Wotanin henkiinheräämisenä. Pitikö Jung tämän arkkityypin nousemista positiivisena vai negatiivisena ilmiönä?

Professori Jung oli suuri ajattelija, mutta sveitsiläisenä hän oli myös ristiriitainen persoona, hyvin erilainen kuin esimerkiksi Heidegger. Hän alkoi muuttua heti sodan jälkeen ja antoi häpeällisiä lausuntoja Hitleristä ja germaanisista kansoista. Sain tietää näistä lausunnoista vasta hiljattain ja niiden myötä menetin osan kunnioituksestani häntä kohtaan. Hän ei myöskään ymmärtänyt mitään

Jung oli ovela ja opportunistinen mies. Kun Hitler oli vallassa, Jung kehitti teorian kahdesta kollektiivisesta alitajunnasta, joka oli tehokas ase sekä juutalaisia että Freudin kannattajia vastaan. Sodan jälkeen tämä teoria kuitenkin katosi kokonaan hänen tuotannostaan ja nykyisin sitä on mahdotonta löytää. Minulla on hallussani kirja ”The I and the Unconscious” vuodelta 1939 jossa tämä teoria

wotanismista tai riimuista, mikä saattoi johtua hänen kristillisestä taustastaan. Hänen isänsä oli luterilainen pappi, kuten tietääkseni Herman Hessen, Holderlinin ja Nietzschen isät. Tämä aiheutti niin suuren sisäisen hämmennyksen, että johti kahden viimeksi mainitun hulluuteen. Jung ei koskaan mennyt ”mestari” Eckhartia ja gnostilaisuutta pidemmälle. Toisaalta hän oli myös vapaamuurari kuten monet luterilaiset ovat.

selitetään. Lisäksi Jung otti juutalaisen naisen sihteerikseen.

Mitkä olivat ne olosuhteet, joissa tutustuit Ezra Poundiin?

Tapasin hänet ensimmäisen kerran Venetsiassa. Hän oli silloin jo lakannut puhumasta mutta rikkoi hiljaisuutensa kanssani. Olen kertonut tästä kirjoissani The Golden Chain ja Last Avatar.

Poundin sanotaan pyörtäneen puheensa fasismin puolesta elämänsä lopulla ja katuneen aiempia yhteyksiään. Pitääkö tämä paikkansa?

Tämä ei ole missään tapauksessa totta. Hän ei puhunut eikä kirjoittanut enää lainkaan, joten tämä olisi ollut mahdotonta. Luullakseni hän oli vapaaehtoisesti päättänyt olla hiljaisuudessa, jotta kukaan ei voisi pakottaa häntä tekemään lausuntoja joita hän ei halunnut tehdä. Hän oli uskollinen ihanteilleen elämänsä loppuun asti ja sanoi minulle: "ole uskollinen vanhoille unelmillesi, jotta maailma ei menetä toivoaan". Valitettavasti Poundia ympäröivät ihmiset rakastivat mutta eivät ymmärtäneet häntä. Italialainen prinssi Ivancici, Hemingwayn ystävä, ei myöskään ymmärtänyt häntä vaan kutsui rabbin hänen hautajaisiinsa, joka tietenkin kieltäytyi kutsusta. Ehkä he yrittivät vakuuttaa juutalaisia myöntämään hänelle Nobelin palkinnon… mikä sääli! Joka tapauksessa Ezra Poundille, Knute Hamsunille, Arno Brekerille ja minulle on ilo ja kunnia olla hylkiöitä tässä nykyisessä, kirotussa juutalaisten maailmassa.

Mikä on mielipiteesi koskien Savitri Devin filosofista työtä?

Savitri Devi on suurin soturi Adolf Hitlerin, Rudolf Hessin ja Joseph Goebbelsin jälkeen, ja hän löysi ensimmäisenä salaiset, hitlerismin taustalla olevat, henkiset voimat. Hän visioi uuden uskonnon ja perusti Hitlerille pyhäkön Intiaan. Hän oli antikristillinen, kuten minäkin olen. Hän saattoi alkuun täysin itsenäisesti kaiken sen, jota itse olen kehittänyt tähän asti. Ei ole sattumaa, että Espanjan katoliset julkaisivat hyökkäyksen häntä, minua ja Otto Rahnia kohtaan. Hän oli jo iäkäs siinä vaiheessa kun aloimme kirjoittaa toisillemme. Vältyimme viikolla kohtaamasta toisiamme Euroopassa. Saavuin vain muutaman päivän hänen kuolemansa jälkeen. Savitri Devi tulee olemaan esoteerisen hitlerismin pappien – Wotanin pappien – suurin sisar.

Monet okkultismista kirjoittaneet ovat viitanneet väitettyihin yhteyksiin Kolmannen valtakunnan ja Tiibetin välillä. Voitko henkilökohtaisesti vahvistaa tällaisen yhteyden olemassaolosta?

Ei ole yleisesti tiedossa, että Adolf Hitler tunsi henkilökohtaisesti ruotsalaisen tutkimusmatkailijan Sven Hedingin, joka matkusti Tiibetissä. Molemmat olivat kiinnostuneista lyhimmän maantieteellisen reitin löytämisestä Saksan ja Tiibetin, Berliinin ja Lhasan välille. Maaginen yhteys henkimaailmassa Berchtesgadenin ja Lhasan välillä oli olemassa jo ennen Hitleriä.

On olemassa monia legendoja tiibetiläisistä bunkkerin taisteluun liittyen. Tiibetiläisten tehtävänä oli suojella ja säilyttää sisäänkäynti onton maan sisään, kuten inkoilla Amerikassa. Todellinen linkki Tiibetin ja Kolmannen valtakunnan välillä oli hakaristi, sillä sen pyörimissuunta on sama kuin esi-buddhalaisessa bo-uskonnossa.

Mitä sanoisit modernin liberaalin yhteiskunnan mahdollisuudesta tarjota vastauksia ihmisen henkiseen etsintään?

Modernien liberaalien yhteiskuntien ja vanhojen liberaalien yhteiskuntien välillä ei ole eroa, sillä molemmat ovat – kuten marxilainen kommunismi – kansainvälisen juutalaisuuden luomuksia. On täysin mahdotonta, että nämä järjestelmät tarjoaisivat mitään ratkaisua "henkiseen etsintään". Päinvastoin, nämä järjestelmät on luotu juutalaisten toimesta ei-juutalaisten yhteiskuntien tuhoamiseksi.

Mitkä olivat ne esoteeriset virtaukset, jotka olivat Kolmannen valtakunnan taustalla?

Otto Rahnin sanoin, hitlerismi oli luciferismia. Lucifer on Aamutähti, ja minä olen luciferisti siinä mielessä, että pidän sitä kaikkein kauneimpana tähtenä, Jumala-Jumalatar Venuksena. Se ei ole vain planeetta, vaan komeetta, joka on pysähtynyt radallaan muistuttaakseen meitä meidän jumalallisesta alkuperästä ja siitä, miten löydämme sen uudelleen. Hitler ja muut eliittiin kuuluneet ovat nyt Venuksella, jonne he onnistuivat pakenemaan sodan lopussa. Toisin kuin uskotaan, Lucifer ei liity mitenkään satanismiin, joka on vain CIA:n, Mossadin ja muiden tiedustelupalveluiden manipuloima käsitys Hitlerin arkkityypin henkisen virtauksen tuhoamiseksi. Todellinen esoteria Hitlerin ja hyvin pienen eliitin takana oli tieteellinen esoteria toisenlaisesta teknologiasta ja tieteestä. Tämä perustui pitkälti imploosioon, johtaen UFOihin ja matkaamiseen ulottuvuuksien välillä. Tästä seurasi ehdoton välttämättömyys hävitä sota täällä, jotta se voitettaisiin rinnakkaisessa todellisuudessa.

Oliko SS mielestäsi esoteerinen järjestö, kuten jotkut väittävät?

Julius Evola on kertonut minulle, että SS otti vaikutteita Temppeliritareista. SS-joukkoihin kuului eliittiryhmä, joka harjoitti tantraa, jolla ei tietenkään ole mitään tekemistä kalifornialaiseen trendiin kuuluvan tantran kanssa. SS-joukoilla ei ollut tarpeeksi aikaa päästäkseen tavoitteiseensa. Joka tapauksessa he työskentelivät synnyttääkseen yli-ihmisen verialkemian avulla.

Mitä kansallissosialismi poliittisena ja henkisenä liikkeenä mielestäsi merkitsee? Syntyikö se niistä tarpeista, joita kahdennellakymmenennellä vuosisadalla oli, vai onko se osa laajempaa esoteerista perinnettä?

Kansallissosialismi, sellaisena kuin Hitler sen esitti, on maailman historiassa ainoa järjestelmä, joka tarjoaa ei-juutalaisille ihmisille mahdollisuuden taistella juutalaisten taloudellisia järjestelmiä, liberalismia ja marxilaisuutta vastaan. Adolf Hitler muutti kaiken. Hän laittoi pisteen koronkiskonnalle ja korvasi sen järjestelmällä, jossa tärkeintä on työ ja sen tekijä. Koronkiskonnan lopettaminen oli tärkeää, sillä se oli mahdollistanut juutalaisten elämän työtä tekemättä, välimiehenä tuottajan ja kuluttajan välissä. Tämä oli niin suuri isku juutalaisten liberalismille ja marxilaisuudelle, että tarvittiin maailmansota Hitlerin tuhoamiseksi. Pääoma on pyhää näille molemmille järjestelmille.

Kun keskitytään taloudellisten asioiden sijaan muihin yhteiskunnallisiin asioihin, kaikki muuttuu automaattisesti. Elämä henkistyy kun talous asetetaan toissijaiseksi asiaksi. Kolmannen valtakunnan lyhyen olemassaolon aikana voimme nähdä mitä ihmeellisimmät henkisten sfäärien ilmentymät: arkkitehtuuri, taide, filosofia ja tiede puhkesivat kukkaan.

Eksoteerinen kansallissosialismi oli olemassa vuoteen 1945 asti. Tätä seurasi esoteerinen hitlerismi, jota kukaan ei pysty pysäyttämään, sillä siitä on tullut oma ”tähtijärjestelmänsä”, arkkityypin ilmentyminen Adolf Hitlerin persoonan kautta, joka tästä syystä on kuolematon. Tässä arkkityypin palveluksessa olemisessa ei ole kyse fetisismistä. Päinvastoin, kyse on uuden ja samalla vanhan uskonnon soturipapiksi tulemisesta.

Mitä taas tulee 21:n vuosisataan, en ole varma mistään asiasta, mikä siihen liittyy. Me elämme Kali Yugan aikaa, pimeyden aikaa jota kreikkalaiset kutsuivat rauta-ajaksi, ja joka merkitsee kiihtyvää kehityksen taantumista. Mikäli uskomme tämän, on vaikea ajatella uuden uskonnon syntymistä. Poliittisesti ei ole mitään toivoa, paitsi jos maailmansodan katastrofista selviytyneet hitleristit puuttuvat

asioiden kulkuun uuden teknologian ja tieteen avulla. Me uskomme näin tapahtuvan, ja se on maaginen tapahtuma, jota odotamme. Mutta tämä ei tarkoita, ettemmekö taistelisi ihanteidemme puolesta, vaikka olemmekin realisteja lähitulevaisuuden pimeyden suhteen.

Voitko määritellä tarkemmin mitä esoteerinen hitlerismi tarkoittaa? Onko se tulevan ajan uusi uskonto?

Kreikaksi esoteria viittaa Jumalaan. Esoteerinen hitlerismi ylittää politiikan ja muodostaa tavalla tai toisella yhteyden henkiseen. Me uskomme, että mikäli maailma ei ole kohta tulossa loppuunsa, se on ainoastaan sen ansiosta, että hitlerismi onnistuu muodostumaan uudeksi uskonnoksi ja muuttamaan tämän päivän materialistisen ihmisen idealistiseksi sankariksi, jolle tuonpuoleinen on yhtä tärkeää kuin tämä elämä. Tämä oli Thermopylain sankareiden asenne, jotka taistelivat kunnian ja velvollisuuden puolesta – dharman puoles-

ta. Jos olisi mahdollista kehittää ympäri maailmaa tällainen sankarillinen asenne – soturijärjestö, joka muodostuisi hitlerismin papeista – maailma voisi pelastua ja materialismi tuhoutua. Esoteerinen hitlerismi on aivan uudenlainen maailmankuva, weltanschauung, ja kosmogonia. SS-joukot yrittivät muuttaa ihmisen yli-ihmiseksi, Aurinkoihmiseksi, joka olisi jälleen jumala. Tämä on vanha arjalainen käsite, eikä eroa paljon kreikkalaisten ajattelusta, Apollon ja Dionysoksen mysteereistä.

Mikäli uuden ajan uskonto ylipäätään syntyy, se tulee olemaan hitlerismi. Kaikki tarvittavat elementit sisältyvät siihen. Kun arkkityyppi on toiminnassa, olemme pakotettuja toimimaan sen hyväksi, ja jopa vihollisemme toimivat sen hyväksi. Mikään ei voi pysäyttää arkkityyppiä. Vaikka emme edes tietäisi sitä, tulemme lopulta voittamaan. Mutta haluan vielä lisätä, että hitlerismi on paljon enemmän kuin uskonto: se on tapa, jolla sankari muuttuu jumalaksi.

Millä tavalla näet kristinuskon ja kansallissosialismin välisen suhteen? Entä darvinistisen evoluutio-opin?

Hitlerismi ja kristinusko ovat täysin toisilleen vastakkaisia, kuten pakanuus ja kristinusko. Kristinusko on täysin juutalaisuuden pilaama. Rodullisissa käsitteissäni olen myös Darwinia vastaan. Henget – tai paremminkin olennot – tulivat maan päälle ja ottivat näkyvän kehon taistellakseen Demiurgia vastaan, joka on Saatana-Jehova-Jahve, ja joka oli luonut juutalaisen geenin maailman saastuttamiseksi. Näiden henkien ensimmäinen inkarnoituminen tapahtui hyberborealaisen rodun polaarisiin kehoihin. Tämän jälkeen alkoi dramaattinen rappioituminen niiden sekoittuessa maan alkuperäisiin olentoihin. Sen jälkeen tulivat arjalaiset, mikä tarkoittaa kahdesti syntyneitä, eli niitä, jotka pyrkivät uudelleen saavuttamaan ensinnä syntyneiden puhtauden. Tämä on rotuopin todellinen merkitys.

Olen ymmärtänyt sinun olevan Shivan palvoja. Missä määrin hindujen kosmologia heijastuu kansallissosialismiin?

Shiva on yhtä kuin Wotan. Molemmat olivat alun perin saman arkkityypin ruumiillistumia, polaarisen tai hyberborealaisen rodun sankareita. Niistä on legendan kautta tullut jumalia. Ensimmäisellä rodulla oli hallussaan odiliksi tai vriliksi kutsuttu voima, joka sittemmin on menetetty. Esoteerisen hitlerismin tehtävä on yrittää löytää uudelleen tämä voima ja tulla Shivan tai Wotanin kaltaiseksi yli-ihmiseksi.

Näetkö historian olevan syklinen, ja katsotko Oswald Spenglerin tapaan lännen olevan rappioitumassa? Pitäisikö meidän yrittää pelastaa länsi vai Nietzschen sanoin ”työntää sitäkin mikä on kaatumassa” jotta jotakin uutta voisi syntyä?

Hindujen ja kreikkalaisten näkemystä historiasta syklisenä voidaan pitää oikeana. Elämme nyt syklin loppua, Kali Yugaa. Se on kuin sato, jonka jyvistä tietty osa on kypsynyt. Uusi aika tuo taas auringon uudessa maailmassa, tai maailman sielussa, ja estää sitä katoamasta kaiken muun kanssa. Ne, jotka pelastuivat tältä taistelukentältä, ovat jättäneet maan UFOilla – henkisillä laitteilla – yhdessä Hitlerin, Wotan-Shivan kanssa. Luullakseni Spengler sekoitti hindujen ja kreikkalaisten sykliset opit, muuttaen ja vähentäen ne ainoastaan mekaaniseksi ja biologiseksi kasvun ja kuolemisen jatkumoksi. Hän nosti keskiöön ainoastaan länsimaiden rappion, kun todellisuudessa tämä ilmiö koskettaa koko maailmaa. Mitä taas tulee ”työntämiseen ja kaatumiseen”, en näe siinä järkeä, sillä se ei ole ollenkaan välttämätöntä. Ajanjuoksun kiihtyminen tuo lopun ennen kuin osaamme odottaakaan.

Miten näet nykymaailman tilanteen, "uuden maailmanjärjestyksen" Yhdysvaltojen hegemonian ja globaalin kulutuskulttuurin siivittämänä?

Juutalaiset ovat valmistelleet uutta maailmanjärjestystä historian alusta asti. Globaali kulutuskulttuuri on keino tähän pääsemiseksi, ja se on jo täällä. Bolsevistisen Venäjän lopun myötä kansainvälinen kapitalismi on tuhoamassa valtioiden rajat ja itsenäisyyden. Pian tämän jälkeen seuraa kapitalismin, eli paperisen, muovisen ja elektronisen valuutan loppu. Teknotroninen, elektroninen ja kybertroninen globalismi tulee taivuttamaan maailman Jahven teokraattiseen diktatuuriin yhdessä virtuaalisen todellisuuden ja tietotekniikan kanssa. Virtuaalitodellisuudesta juutalaiset luulevat löytäneensä viimeisen maagisen aseen todellisen todellisuuden ja Luonnon tuhoamiseksi tavalla, jolta Luonto ei voi edes puolustautua. Toivottavasti kaikki ymmärtävät tämän paholaismaisen ja kauhistuttavan suunnitelman. Toisen maailmansodan jälkeen perustettiin Yhdistyneet Kansakunnat, jonka puitteissa kaikki rodut tullaan sekoittamaan, jotta juutalaiset voisivat hallita niitä. Tästä on kyse tämän päivän luonnottomassa ja hirviömäisessä globalisaatiossa.

Mitä mieltä olet Venäjän tilanteesta? Entä mikä on näkemyksesi islamista?

Olen aina pelokas Venäjän suhteen. Siellä päin maailmaa on olemassa aina tietynlainen hulluuden siemen, johtuen ehkäpä veren sekoittumisesta mongoleihin. Venäläisen fasismin ja kansallissosialismin osalta pitää aina ymmärtää tämä rodullinen ongelma.

Käsitykseni islamista ei ole lainkaan hyvä. He ovat fanaattisia, monoteistisiä ihmisiä, kun me taas olemme polyteistisiä pakanoita. Meidän tulee puolustaa itseämme sellaista fanaattisuutta ja monoteismiä vastaan.

Miten näet kansallissosialismin tulevaisuuden ja ihmiskunnan kohtalon?

En osaa tällä hetkellä ennustaa hitlerismin uudelleennousun todennäköisyyttä. Mutta olen aina yhtä yllättynyt, kun vuosikymmenten propagandasta ja aivopesusta huolimatta yhä uudelleen nuorista tulee kansallissosialisteja, aivan kuin he syntyisivät uudelleen jatkaakseen taistelua maan päällä. Tämä antaa minulle toivoa ja uutta voimaa. Hitler ja hakaristi ovat ikuisia symboleita, itsenäisiä arkkityyppisiä voimia. Arkkityyppi on toiminnassa, vaikka emme edes tietäisi tai tahtoisi sitä.

En usko, että koko ihmiskunnalla on yhteistä kohtaloa, vaan vain harvoilla. Kohtalonsa löytämiseksi heidän tulee saavuttaa täydellinen tietoisuus, jumaltietoisuus, joka on samankaltainen prosessi kuin Jungin individuaatio, ja tämä on mahdollista saavuttaa vain tämän maan päällä. Tämä on esoteerisen hitlerismin tavoite. Kun henkilö saavuttaa tämän, hänestä itsestään tulee UFO, itse Vimana, ilman tarvetta uuteen, ulkoiseen teknologiaan, sillä hän on saavuttanut rinnakkaisen maailman jossa hän tapaa Führerin ja viimeisen pataljoonan soturit. Tätä avaruuden asuttaminen todellisuudessa tarkoittaa; faustisen sielun suurinta ilmaisua.

Nainen Aikaa Vastaan

R.G. Fowler

Savitri Devi oli filosofi, uskonnollinen ajattelija ja väsymätön aktivisti kansallissosialismin, indoeurooppalaisen pakanallisuuden, kasvissyönnin, eläinten hyvinvoinnin ja syväekologian puolesta. Lisäksi hän kirjoitti fiktiivistä kirjallisuutta ja oli vakooja. Vuonna 1958 hän nousi yhdeksi sodanjälkeisen ajan huomattavammaksi kansallissosialistiseksi kirjoittajaksi kirjansa *The Lightning and the Sun* myötä.

Savitri Devi syntyi nimellä Maximine Portaz 30.9.1905 Lyonsissa, Ranskassa, klo 8.45. Hän kuoli pian puolenyön jälkeen 22.10.1982 Essexissä, Englannissa. Hän oli brittiläistä, kreikkalaista ja italialaista sukua, ja kuvaili itse omaa kansallisuuttaan indoeurooppalaiseksi. Hänen syntymäänsä liittyvät tapahtumat olivat vaikeita, sillä hän syntyi kaksi ja puoli kuukautta etuajassa, vain 930 grammaa painavana. Lääkärit olivat sitä mieltä, että hän ei tulisi säilymään hengissä. Hän tuli olemaan ainoa lapsi, sillä hänen vanhempansa eivät enää koskaan uskaltaneet rakastella toisen vaikean raskauden pelossa. Elinvoima hänessä oli kuitenkin vahvaa, ja häntä oli odottamassa suuri kohtalo.

Savitri Devi oli hämmästyttävän lahjakas, mikä ilmeni jo varhaisessa iässä. Lapsena hän oppi puhumaan sekä ranskaa että englantia, ja opetteli lisäksi itse sekä modernia että muinaista kreikkaa. Ajan myötä hän oppi puhumaan täydellisesti kahdeksaa kieltä ja hallitsi jonkin verran kahtakymmentä muuta. Hänellä oli kaksi maisterintutkintoa, filosofiasta ja kemiasta, sekä filosofian tohtorin tutkinto Lyonsin yliopistosta. Hänellä oli laaja historian tuntemus sekä hämmästyttävän hyvä muisti nimistä ja päivämääristä. Hän oli nerokas ja lumoava opettaja joka pystyi luennoimaan lukemattomista aiheista ilman muistiinpanoja.

Savitri Devi kuvasi itseään jokaisen maan nationalistiksi ja indoeurooppalaisen pakanallisuuden uudelleenherättäjäksi. Hän löysi

kansallissosialismin ollessaan Palestiinassa vuonna 1929. Vuonna 1935 hän matkusti Intiaan etsimään viimeisiä jälkiä indoeurooppalaisesta uskonnollisesta traditiosta. Hän asettui asumaan Kalkuttaan ja toimi hindunationalistisen liikkeen hyväksi, puolustaen hindulaista perinnettä kaikilta universalistisilta ja egalitaristisilta opeilta kuten kristinuskolta, islamilta, kommunismilta ja liberaalilta demokratialta. Vuonna 1939 hän nai bengalilaisen brahmiinin, akselivaltoja tukevaa kirjallisuutta kustantaneen Asit Krishna Mukherjin. Yhdessä miehensä kanssa he toimivat sodan aikana vakoilijoina Japanin hyväksi.

Opiskellessaan Bengalissa Maximine Portaz otti kirjailijanimekseen Savitri Devin eräiden kanssaopiskelijoiden ehdotuksesta. Savitri on sanskritin kielellä yksi auringon nimistä, Devi puolestaan tarkoittaa jumalatarta. Tämä oli täydellinen nimi hänelle, sillä hän piti itseään alkuperäisen arjalaisen uskonnon harjoittajana: elämän ja valon palvojana. ”Devi” on nimitys, jonka kuka tahansa arjalainen nainen voi ottaa käyttöön Intiassa. Nimeä Savitri Devi ei siten voi lyhentää muotoon ”Devi”, sillä se ei viittaa keneenkään tiettyyn henkilöön.

Ollessaan Intiassa Savitri Devi kirjoitti useita kirjoja, ensimmäisenä niistä maan kulttuurin ja tradition filosofisia ulottuvuuksia käsittelevä *L'Etang aux lotus*. Hänen seuraava kirjansa, *Warning to the Hindus*, oli hindunationalismin manifesti. Pluralistisena ja suvaitsevaisena uskontona hindulaisuus on altis suvaitsemattomien, raamatullisten uskontojen ja niistä syntyneiden liberaalin demokratian ja kommunismin vaaroille. Kirjan tarkoitus oli herättää hindut näkemään nämä vaarat ja osoittamaan yhtenäistä, kansallista tietoisuutta, joka läpäisee kaikki kastit mutta samalla kunnioittaa ja vaalii niiden välisiä eroja. Savitri katsoi, että tämän kaltainen tietoisuus oli edellytys Intian itsenäisyy-

delle. Kirja käännettiin kuudelle eri kielelle ja sitä painetaan yhä tänäkin päivänä. Hänen kolmas kirjansa, *The Non-Hindu Indians and Indian Unity*, käsitteli ei-hindulaisten vähemmistöjen integroitumista kansakuntaan. Hän vetosi muslimeihin, kristittyihin ja muihin ei-hinduihin, jotta nämä voisivat katsoa olevansa ensisijaisesti intialaisia, toisin sanoen hindulaisen kulttuurin tuotteita, vaikkakaan eivät harjoita hindulaisuutta.

Eräs Savitrin mielenkiinnon kohteista oli toinen auringonpalvoja, muinaisen Egyptin "harhaoppinen faarao" Akhenaten, joka on varmasti yksi historian merkittävimpiä ja arvoituksellisimpia persoonia. Akhenaten pyrki korvaamaan Egyptin polyteistisen uskonnon monoteismilla, joka keskittyisi auringonkehrän ja sen säteiden symboloiman elämänvoiman kunnioittamiseen. Vaikka Akhenatenin monoteismi oli yhtä suvaitsematonta

kuin Savitrin halveksuma raamatullinen yksijumalaisuus, häntä kiehtoi Akhenatenin elämä ja ura filosofisessa, henkisessä ja esteettisessä mielessä. Hän uskoi, että Akhenatenin uskonto oli identtinen muinaisten arjalaisten elämän ja valon uskon kanssa, ja että Akhenaten oli saattanut saada vaikutteita Mitannin valtakunnan hurrilaisilta. Hurrilaiset olivat arjalainen kansa, joka oli asettunut asumaan nykyisen Syyrian alueelle, ja Akhenaten oli itse osittain sukua hurrilaisille.

Savitrin ensimmäinen julkaisu Akhenatenista oli *Akhnaton's Eternal Message: A Scientific Religion 3,300 Years Old* niminen pamfletti, jota seurasi hänen itsensä kuvittama lastenkirja *Joy of the Sun: The Beautiful Life of Akhnaton, King of Egypt, Told to Young People.* Savitrin pääteos Akhenatenista on kirja *A Son of God: The Life and Philosophy of Akhnaton, King of Egypt,* jonka Teosofinen seura julkaisi alun perin, ja jonka ruusuristijärjestö AMORC uudelleenjulkaisi myöhemmin useilla kielillä.

Savitri oli järkyttynyt Saksan hävitessä sodan. Kesäkuussa 1945 hän päätti surmata itsensä kävelemällä mereen. Mutta kun vesi ulottui olkapäihin asti, elämänvoima valtasi hänet yllättäen. Ajatus välähti kuin salama hänen mielessään käskynä: Elä! Elä todistaaksesi totuudesta. Elä nähdäksesi koston päivä, kun vuoden 1945 voittajat isketään palasiksi. Elä sanoaksesi "minähän sanoin teille"! Kuten Savitri sanoi kirjeessään George Lincoln Rockwellille elokuussa 1965: "Kävelin ylös merestä tulevaisuuden mahdollisen ilon takia ja aloin elää ilman toivoa, vain vihan vuoksi." Sen jälkeen hän alkoi viettää kiertävää ja askeettista elämää toimien vain kansallissosialismin ja kodittomien eläinten, pääasiassa kissojen, puolesta.

Savitri piti kansallissosialistista Saksaa kaikkien arjalaisten Pyhänä maana. Mutta hän ei koskaan nähnyt sitä sen kukoistuksen päivinä vaan vasta vuonna 1948, kun se oli jo raunioina. Kirja *Gold in the Furnace* kertoo hänen kokemuksistaan miehitetyssä Saksassa vuosina 1948-1949. Mutta Savitri ei pitänyt Kolmannen Valtakunnan tuhoa kansallissosialismin loppuna vaan puhdistuksena – koetuksena tulessa, jossa epäjalot metallit puhdistuvat kullaksi – ja uutena alkuna. Siten kirja sisältää myös lukuja jotka koskevat kansallissosialismin filosofista pohjaa. Vuonna 1949 Savitri pidätettiin ja tuomittiin vankeuteen kansallissosialistisen propagandan levittämisestä. Hän kertoo näistä kokemuksistaan kirjassa *Defiance.* Vuonna 1953 hän teki pyhiinvaellusmatkan kansallissosialismin pyhille paikoille Saksassa ja Itävallassa, kuvaten näitä kirjassaan *Pilgrimage.*

Savitri Devin pääteos on vuonna 1958 julkaistu *The Lightning and the Sun* joka yhdistää kansallissosialismin ja teorian syklisestä historiankulusta ja esittää teorian, jonka mukaan Adolf Hitler oli "avatar" eli hindujumala Vishnun inkarnaatio. Arjalaisen tradition mukaan historia on syklinen, alkaen ns. kulta-ajasta ja rappeutuen kohti neljättä, pimeyden aikaa eli Kali Yugaa, jolloin pahuus ja vääryys vallitsevat. Tässä ajassa rappion voimat tuhoutuvat omaan vääristyneisyyteensä ja uusi kulta-aika alkaa sarastaa. Hindutradition mukaan Kali Yuga loppuu ja uusi aika alkaa Vishnun kymmenennen avataran, Kalkin eli kostajan myötä, joka kuvataan valkoisella hevosella ratsastavana soturina. Kun Hitlerin tähti oli nousemassa, Savitri Devi ja monet muut Intiassa katsoivat hänen olevan Kalki. Mutta kun Hitler voitettiin, Savitri tulkitsi hänen olleen vain Kalkin edeltäjä.

Kirjassaan Savitri erottelee kolme ihmistyyppiä suhteessa alaspäin kulkevaan kehitykseen: ihmisen ajassa, ihmisen ajan yläpuolella ja

ihmisen aikaa vastaan. Ihmiset ajassa ovat niitä, jotka kulkevat rappeuttavan virran mukana ja samaistuvat sen hajottaviin ilmiöihin. Ihmiset ajan yläpuolella yrittävät nousta tämän kehityksen yläpuolelle ja irrottaa itsensä nykymaailmaan kuuluvasta saastasta. Ihmiset aikaa vastaan taas ovat niitä, jotka taistelevat rappeutumista vastaan kulta-ajan palauttamiseksi. Heidän tavoitteensa on tietenkin mahdoton saavuttaa. Ajan kulkua ei voi kääntää, mutta he ovat syntyneet taistelijoiksi. Rappion vastustaminen on heidän kohtalonsa ja velvollisuutensa. Sillä, että he eivät voi voittaa, ei ole merkitystä. Mutta vaikka he eivät voi kääntää aikaa taaksepäin, he voivat nopeuttaa sen kulkua ja joudutaa pimeyden ajan tuhoa ja uuden kulta-ajan alkua. Suurin osa kirjan sisällöstä käsittelee näitä kolmea ihmistyyppiä biografioiden muodossa: Tsingis-kaania ihmisenä ajassa, Akhenatenia ihmisenä ajan yläpuolella ja Hitleriä ihmisenä aikaa vastaan.

The Lightning and the Sun on hämmästyttävä kirja, koska se on samaan aikaan sekä uskomaton että vangitseva. Varmaankaan kukaan sen lukenut ei ota sitä kirjaimellisesti, eikä Savitri varmasti itsekään ottanut. Hänen visionsa on runollisesti kaunis ja selityksellisesti voimakas. Kirja liikkuukin myyttien maailmassa, ja Savitrin tarkoitus saattoi olla luoda uuden uskonnon perustava myytti. Paavalin tapa esittää epäonnistunut poliitikko maailman pelastavana Jumalan inkarnaationa kiehtoi häntä, ja Paavali onnistuikin luomaan uskonnon, joka kolmessasadassa vuodessa muodostui Rooman hallitsevaksi uskonnoksi. Savitri esitti myös itse poliittisen vallankumouksellisen Jumalan inkarnaationa, joka oli tullut pelastamaan maailman ja toivoi siten perustavansa uskonnon joka palvelisi hänen ihanteidensa toteutumisen välineenä.

Savitri oli intohimoinen kasvissyönnin, eläinten hyvinvoinnin ja syväekologian puolustaja. Näistä ajatuksista hän kertoo kirjassaan *Impeachment of Man*. Vuonna 1970 hän rikkoi lakia murtautuessaan intialaisen palvelijansa kanssa vapauttamaan kissoja ja koiria eläinkoelaitoksesta. Savitri Devi oli todellinen nainen aikaansa vastaan. Hän ei tule saamaan mainetta ja kunniaa tänä pimeyden aikana, vaan vasta tulevana kulta-aikana.

Tämä artikkeli on kirjoitettu Savitri Devin sadannen syntymäpäivän kunniaksi ja julkaistu vuonna 2005 The Savitri Devi Archive -sivustolla. Häntä koskeva laajempi elämänkerta-artikkeli sekä suomennos esseestä The Cyclic View of History on julkaistu aiemmin verkkolehti Sarastuksessa.

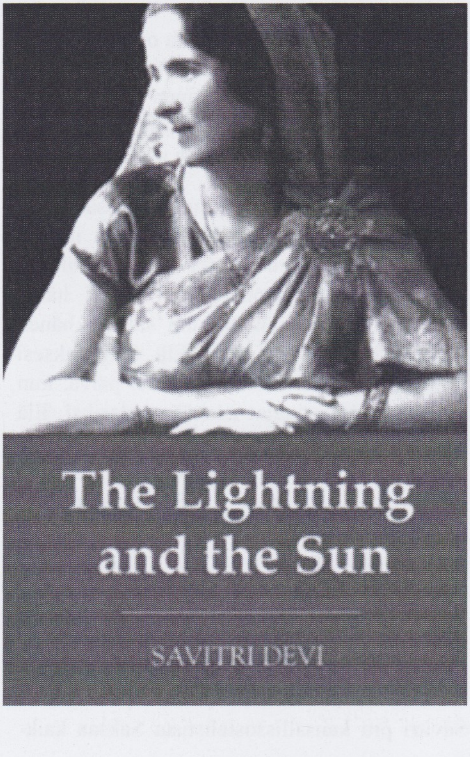

RAHOWA

Yhtyeen voimahahmo George Burdi hylkäsi RaHoWa:n mutta ei eurooppalaista identiteettiä

Haastattelu: Rami Leskinen (kiitos Riitalle oikoluvusta ja korjauksista)

George Burdi, haastattelin sinua viimeksi 22 vuotta sitten (1995) ja paljon on ehtinyt tapahtua sen jälkeen. Ne, jotka olivat liikkeessä mukana tuohon aikaan, ovat erityisen kiinnostuneita tietämään mitä ajattelet asioista nyt. Yleistä kiinnostusta on puolestaan herättänyt vuonna 2017 ilmestynyt Rahowan kolmas albumi Ueberfolk kuin myös saksalaiselle videokanava FSN:lle saman vuoden kesänä antamasi haastattelu. Viime vuosina sinusta ei ole kuulunut mitään, joten miksi olet päättänyt antaa haastatteluita juuri nyt?

En koskaan päättänyt lopettaa haastattelujen antamista ja olen ollut avoin liikkeen ihmisten kysymyksille lähtöni jälkeen. Tosiasiassa olen kieltäytynyt kymmenistä valtavirtamedian haastatteluista ja olen vastannut viimeisten 20 vuoden aikana ainoastaan tiettyjen vaihtoliikkeiden haastattelupyyntöihin muutaman kerran.

Netissä kiertävistä Überfolk-demoista kyhätty "RAHOWA"-levy on ilman minun lupaani julkaistu bootleg. En enää julkaise materiaalia

RAHOWAn nimellä. Todellinen Überfolk-debyyttialbumi tulee olemaan tupla-LP ja se tulee ulos alkuvuodesta 2018.

Mitä mieltä olet niistä haastatteluista, jotka annoit liikkeestä lähtemisen jälkeen? Olivatko ne asiallisia vai tuliko sinulle koskaan tunne, että valtamedia käyttää sinua hyväksi ja irrottaa asioita kontekstista levittääkseen omaa agendaansa?

Valtavirtamedia esittää kaiken AINA oman näkökulmansa mukaisesti sovittaakseen sen omaan agendaansa. Mieleeni tulee monta sanomaani asiaa, jotka julkaistiin väärässä kontekstissa, joka johti päätökseeni olla koskaan tekemättä valtavirran haastettua. Tämä johti päätökseeni kieltäytyä valtamedian tekemistä haastatteluista kokonaan vuodesta 2013 lähtien.

Kun jätit liikkeen et kuitenkaan julistautunut sen viholliseksi tai alkanut vasemmistolaiseksi. Mitä mieltä olet niistä amerikkalaista white power bändien muusikoista, jotka lopetettuaan soittamisen julistautuivat avoimesti valkoisen liikkeen vihollisiksi ja alkoivat saarnata valkoisten vastasta antirasismia ja monikultturismia kuten Final Solutionin & White American Youthin Christian Picciolini ja Centurionin Arno Michaelis?

Hyväksyn Christianin ja Arnon vasemmistolaisiksi kääntymisen, jos he hyväksyvät minun pysyttäytymiseni oikeistolaisena. Ei sitä tarvitse olla vasemmistolainen vastustaakseen rotuvihaa. Olen myös sitä mieltä, että erityisesti Yhdysvaltojen valkoiseen liikkeeseen on ujuttautunut monia pöyhisteleviä ja väkivaltaisia idiootteja, joiden näkemykset ja tekemiset pitää ehdottomasti tuomita. Se, mitä pidän kuitenkin vaikeana hyväksyä, on ajatus siitä, että valkoisten järjestäytyminen ryhmäintressinsä mukaan on "rasismia" ja "vihaa", joka yhdistää valtavat historialliset voimat kapeaksi psykologiseksi "ihmiskunnan virheeksi".

Puhutaanpa hetki poliittisen ja musiikillisen urasi alkuajoista. Ennen Rahowan perustamista toimit 1990-luvun alussa aktiivisesti COTC -liikkeessä. Millaisesta järjestöstä oli kyse? Tapasitko koskaan liikkeen perustajan Ben Klassenin? Liike taitaa vaikuttaa vieläkin maailmalla, tosin nimellä Creativity Movement.

Kyllä, Creativity-liike oli minun porttini valkoiseen liikkeeseen. Tapasin Ben Klassenin ja työskentelin muutaman kuukauden hänen "lahjakkaiden poikien koulussa" Pohjois-Carolinassa yhdessä Ron McVanin kanssa, joka vaikutti sittemmin Wotanin temppelissä. Church of the Creator oli järjestönä kristinuskon vastainen, mutta myös henkisyyden vastainen, ateistinen ja täynnä vihaa valkoisen rodun todellisia ja sellaisiksi miellettyjä vihollisia vastaan. Ben Klassenilla oli hyvä ajatus uskonnon luomisesta valkoisille, mutta hän oli kaukana sopivasta miehestä sellaiseen tehtävään. Hänen henkilökohtaisesta maailmankatsomuksestaan puuttui henkinen valo, mikä näkyy hänen Valkoisen Ihmisen Raamatun (*White Man's Bible*) kylmässä, kliinisessä ja materialistisessa näkemyksessä rodusta ja kulttuurista. Hän repi palasiksi kristillisen uskon, mutta asetti sen tilalle jotain vielä kauhistuttavampaa ja turmiollista.

Ben Klassen puolusti terveitä elämäntapoja ja kirjoitti niistä myös kirjoja kuten yhdessä Arnold Devriesin kanssa kirjoitetun teoksen *Salubrious Living*. Tietääkseni sinä olet jo pitkään ollut kasvissyöjä. Millaisia elämätapoja suosittelet

Olen ollut kasvissyöjä / vegaani 26 vuotta, 21-vuotiaasta lähtien. En voi kutsua itseäni enää

vegaaniksi koska syön kahdesta kolmeen itse kasvattamani kanan munaa viikossa. En katso maitotuotteiden olevan terveellistä kenellekään, jollei maito ole luonnonmukaisesti kasvatetun lehmän raakamaitoa. Silloinkin se sopii vain kasvaville nuorille ja urheilijoille. Maito aiheuttaa liman tuotantoa elimistössä: yksi teelusikallinen meijerivalmistetta tuottaa kupillisen limaa suolessa. Tämä lima tukkeutuu onteloihin ja keuhkoihin, jotka kehon täytyy poistaa. Suosittelen joogaa, meditaatiota, päivittäisiä kävelyretkiä, voimaharjoittelua (punnerruksia, leuanvetoa ja hyppynarua, unohda käsipainot / levytangot) ja luomuruokaa.. Jos on syötävä lihaa, on sen oltava villiriistaa tai täysin ruoholla syötettyä. Viljatuotteiden ja ruokaöljyjen on oltava luomua, jotta vältyttäisiin tehotuotettujen tappavilta ja terveyttä tuhoavilta glyfosaateilta (Monsanton RoundUp-rikkaruohomyrkky).

Yksi parhaista Rahowan hajoamisen jälkeen julkaistuista haastatteluistasi ilmestyi lehdessä *Punk Planet* (issue 48, March & April 2002). Siinä käy ilmi, että samaan aikaa kun työskentelit COTC liikkeessä, olit myös tekemisissä maailmankuuluun revisionistin Ernst Zündelin kanssa, joka kuoli hiljattain (5.8.2017). Sanoit haastattelussa: "Olin erään kerran Ernst Zündelin luona ja keskustelussa tuli ohimennen maininnuksi skinheadit, joista isäntä esitti erittäin negatiivisia käsityksiä – se oli ensimmäinen kerta kun kuulin heistä." Samassa lehdessä kerrot myös, että kuulit ensimmäisen kerran Skrewdriveriä kasetilta, jonka Zündel oli saanut joltain kannattajaltaan. Juuri Skrewdriver taisi saada sinut perustamaan Rahowan. Ilmeisesti Zündelillä oli sinuun tuohon aikaan suuri vaikutus. Mitä ajatuksia nämä huomiot herättävät sinussa nyt?

Ernst Zündel oli koko skinhead-kulttuuria vastaan samoin kuin ne kymmenet saksalaiset, joita tapasin ollessani apulaisena hänen tulenarkaa julkaisutoimintaa (Samisdat) levittäneessä päämajassaan. Itse asiassa Ernst heitti minut lopulta kodistaan ulos vuonna 1991, jolloin olin juuri perustanut RAHOWA:n. Hän kuuli ensimmäisen albumin *Declaration of War* sanoitukset ja totesi minun häpäisen Hitlerin ja Kolmannen valtakunnan muiston levittämällä väärää Hollywoodin natsikuvaa, jolla ei ole mitään tekemistä kansallissosialismin kanssa. Hän sanoi, että järjestelmä nitistää minut sen jälkeen kun se on nostanut minut ylös ja että en tuota muuta kuin tuskaa ja kärsimystä musiikillani. Tämä kohtaaminen Ernstin kanssa ja yhteyden menettäminen häneen sanoitusteni vuoksi oli yksi niistä taipaleeni merkkipaaluista, mitkä saivat minut hylkäämään rotuvihan. Itse asiassa vuonna 1994, kun vielä pyöritin Resistance Recordsia, päätin olla uudelleen julkaisematta RAHOWA:n ensimmäistä albumia sen lyriikoiden vuoksi. 1995 ilmestynyt *Cult of the Holy War* teki hienon pesäeron ensimmäisen albumin tunnel*maan.*

White Power konserttien järjestäminen oli varmasti vaikeaa tuohon aikaan. Kuinka monta keikkaa teitte? Soititteko koskaan kotikaupunkinne Toronton ja Kanadan ulkopuolella?

RAHOWA soitti yhteensä noin 15 konserttia. Kun bändin suosio kasvoi, meidän oli melkein mahdotonta soittaa ilman väkivaltaa ja poliisin vastarintaa. Siispä päätimme keskittyä levyjen tekemiseen ja niiden levittämiseen. Konserteissa oli aina surkea äänentoisto, jouduimme siirtymään keikkapaikasta toiseen, tilavarausten aina rauettua. Antifa heitteli päällemme kananmunia ja kiviä. Keikkailu oli ylipäätään hyvin turhauttavaa. Suurin osa konserteistamme oli Torontossa ja sen lähistöllä. Matkustaminen bändin kanssa oli lähes

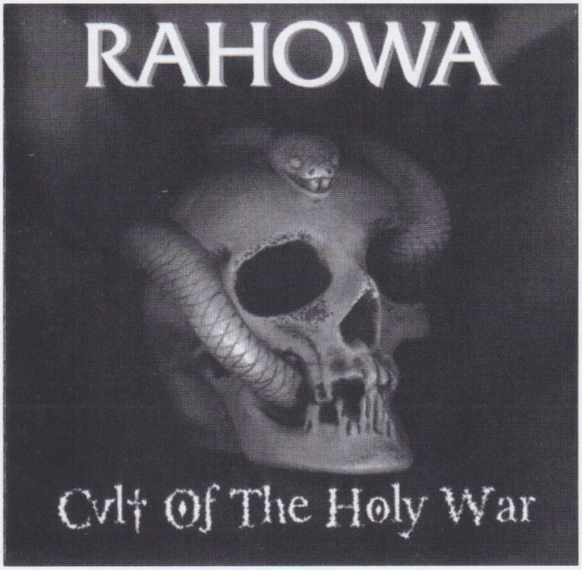

mahdotonta, rajojen ylittäminen oli tuskaa.

Miten vertaisit ensimmäistä levyänne *Declartion of War* (1993) toiseen albumiinne *Cult of the Holy War* (1995)? Vaikka toinen levy on arvostetumpi, tiedän että myös ensimmäisellä julkaisulla on faninsa.

Musiikillisesti ne ovat hyvin erilaisia albumeita. *Declaration of War* on enemmän RAC:n kaltaista tavaraa, jossa on tarttuvaa yhteislaulua, hyvää musiikkia **Skrewdriver**in tyyliin. *Cult of the Holy War* oli vakavampi levy. Siinä yritetään tavoittaa eurooppalaisten historia ja tunnemaailma kappaleissa, jotka ovat enemmän eeppisiä ja klassillisia musiikkiteoksia.

Resistance Recordsin perustaminen taisi olla vahinko? Siitä lienee kiittäminen legendaarista ranskalaista RAC-julkaisija Rebelles Européensia. Voisitko valaista lukijoille Resistance Recordsin syntyhistoriaa?

Rebelles Européens otti RAHOWA:n talliinsa kuultuaan neljän kappaleen demomme joskus vuonna 1990. He lähettivät meille parin tuhannen dollarin rahalähetyksen, jolla maksoimme levytyskustannukset. Noin kuusi kuukautta myöhemmin lähetimme heille valmiin *Declaration of War* -äänitteen, joka tuli takaisin postiin huomautuksella "postilokero on suljettu, ei välitysosoitetta". Levy-yhtiön puhelinnumero ei ollut enää käytössä. Meillä oli albumi, mutta ei yhtiötä, joka julkaisisi sen. Joten alun perin perustimme Resistance Recordsin vain myydäksemme RAHOWAa, mutta siitä se kasvoi nopeasti.

Miten paljon Resistance Recordsin levyt muuten myivät? Kohtasivatko laatu ja myyntiluvut toisensa?

Vuosina 1993-1997 Resistance myi kaikkien yhtyeidensä cd-levyjä noin 100 000 kappaletta. Tuotannon laadun, musiikillisen osaamiseen ja myynnin välillä oli selvä yhteys. Myydyimmät bändit olivat Bound for Glory, Fortress, No Remorse, Berserkr, Centurion ja RAHOWA.

Näin jälkeenpäin katsottuna, mitkä Resistance Recordsin levyt olisit halunnut jättää julkaisematta?

En olisi julkaissut albumeja, joissa käytetään rodullisia kutsumanimiä. Joten ei ensimmäistä RAHOWAa, ei Aggravated Assaultia, Centurionia tai The Voicea. Enemmän Fortressia, Bererkriä, Bound for Glorya ja bändejä kuten Shutdown.

Kun lopetit Resistance Recordsin toiminnan, myit sen amerikkalaisen äärioikeiston harmaalle eminenssille nimeltä Willis Carto (1926–2015). Hän myi yhtiön puolestaan toiselle liikkeen suurelle vaikuttajalle, tohtori William L. Piercelle (1933–2002). Oliko kauppa Carton kanssa sinun osaltasi kannattava? Koska olit jättänyt liikkeen, näitkö siinä moraalista ongelmaa, että levy-yhtiösi ostaja jatkaa hylkäämäsi ideologiasi levittämistä?

Kysymyksesi on perusteltu, mutta vain siksi, että esittämälläsi aikajaksolla on joitain sokeita pisteitä. Olin vuonna 1997 kolmen vuoden ehdollisella tuomiolla, joten olin estynyt ottamasta yhteyttä keneenkään joka kuuluu liikkeeseen tai hoitamaan Resistance Recordsin asioita tai edes näkemään bändini jäseniä. Se jopa kielsi minua näkemästä bändini jäseniä. Minun täytyi noudattaa näitä ehtoja, koska viranomaiset olivat halukkaita heittämään minut takaisin linnaan. Juuri tuolloin levy-yhtiö myytiin ensin Cartolle ja sitten Piercelle. Liiketuttuni piti huolta neuvotteluista ja rahaliikenteestä, koska en voinut vastata niistä itse. Mutta tähän aikaan en ollut vielä "jättänyt liikettä", olin vain pakotetulla tauolla. Myöhemmin minulle oli kuitenkin yhdentekevää, mitä Resistance julkaisi, se oli vain brändi tuossa vaiheessa ja muistutti vain vähän sitä levymerkkiä, jonka perustin kymmenisen vuotta aiemmin

Saksalaiselle YouTube kanava FSN:lle antamassasi haastattelussa sanoit, että arvostat edelleen bändejä kuten Bound for Glory. Et kuitenkaan pidä rotuväkivaltaa lietsovista hatecore-yhtyeistä kuten Angry Aryansista. Mikä sinua ärsyttää hatecore-bändeissä?

Käyttäessämme alhaisten vibojen sanoituksia ja korostaessamme pienintä yhteistä nimittäjää todellisille ja kuvitelluille vastustajillemme tulemme madaltaneeksi omat vibamme samalle tasolle. Parempi olisi ruokkia korkeinta puolta henkisessä ilmaisussamme ja toimia näin myös vihollistemme suhteen. Arjalainen on henkinen soturi, jalo soturi, ei vihaaja.

Miksi Pohjois-Amerikan liikkeessä ei ole enää sellaisia levy-yhtiötä kuin Resistance Records 1990-luvulla?

Paremminkin voisi kysyä, missä ovat hyvät bändit, jotka tekevät hyviä levyjä. Levy-yhtiöt ovat olemassa vain siksi, että musiikki tarvitsee julkaisijansa. Nykypäivän skenessä levy-yhtiöiden pitää synnyttää itselleen bändit, mikä on täysin epäluonnollista. Kun bändeillä on fanikuntansa jo valmiiksi, on bändi levy-yhtiölleen hyvä sijoitus ja vähintäänkin kustannukset tulevat katetuksi.

Mikä oli pääsyy lopettaa Rahowa ja jättää

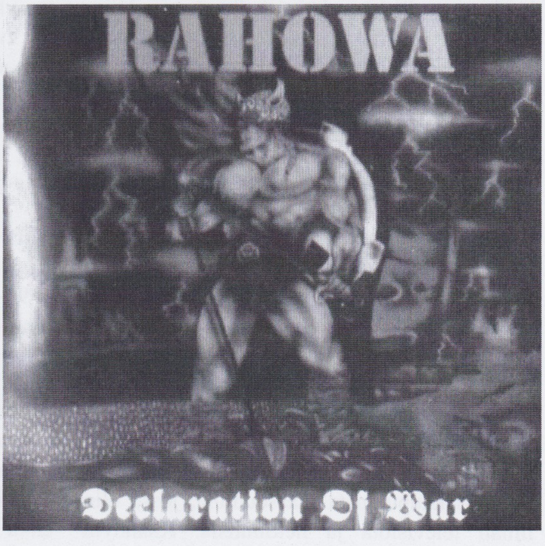

liike vuonna 1997? Se ei taitanut olla pelkästään poliittinen päätös?

Ihmiset tekevät helppoja johtopäätöksiä, jossa vankilatuomiollani oli jotain tekemistä liikkeen jättämisen kanssa. Se vaikutti ainoastaan ehdonalaiseeni, koska koeaika kielsi minua olla tekemisissä liikkeen kanssa kolmeen vuoteen. "Sydämeni muutos", sieluni etsintä, rationaalinen tarkastelu elämästäni ja ideoistani, tapahtuivat näiden kolmen vuoden aikana. Lähtöni syyt eivät olleet poliittisia, enkä hylännyt kaikkia liikkeen filosofisia ajatuksia.

Ryhdyin mielessäni seuraamaan omaa polkuani, ”mikä on minulle itselle totta”, ja tunsin että jos olisin yhden miehen liike, menisin vain sellaiseen liikkeeseen, joka uskoo ihmisten veljeyteen, joka uskoo että me eurooppalaiset ihmiset voisimme olla oman elämämme herroja, joilla on oma maa ja jotka iloitsevat kulttuuristaan, ja ovat elämäntapamme ystävällisiä suurlähettiläitä. Uskon, että kun ihminen kehittää yhteyden hengelliseen ytimeensä, niin silloin tämä vastaanottavaisempi ja kaikenkattava *Weltanschauung* ilmaantuu luonnollisesti. Todellakin, koko haaste on karistaa pois ennakkoluulot nykyajan "edistyksestä" ja nihilismistä ja paljastaa luonnon laki, joka ilmenee yksilössä ja kansakunnassa.

Mitä ajattelet saamastasi kritiikistä kun lähdit liikkeestä?

En kuvitellut liikkeen jäsenten ymmärtävän minua tai haluavan olla ystäviäni enää lähtöni jälkeen. Tunsin kuitenkin, että se mitä minun piti sanoa, oli sen arvoista, jossa kaikki rakentamani täytyi panna esille ja räjäyttää ilmaan. Enimmäkseen kuitenkin jatkoin vain elämääni ja irrottauduin liikkeestä, samoin kuin kaikesta valta- ja alakulttuurielämästä. Lopulta muutin pois kaupungista maaseudulle, jossa elin ilman televisiota ja nettiuutisia. Käännyin kokonaan pois maailmasta kohti sisintäni 15 vuodeksi löytääkseni itsestäni sen, mitä minulta puuttui ja vastaukset henkiselle etsinnälleni. Tuona aikana luin valtavasti kirjallisuutta.

Milloin ja miksi jouduit vankilaan? Olitko tekemisissä Aryan Brotherhood -vankilajengin kanssa kun kärsit tuomiotasi? Millaista oli olla vankilassa? Nyt kun Suomestakin on tullut ”monikulttuurinen” myös vangit ovat segregoituneet eri etnisiin ryhmiin. Ilmeisesti tämä on Kanadassa ja Yhdysvalloissa enemmän sääntö kuin poikkeus?

Kanadalaisissa vankiloissa oli 1990-luvulla melko helpot olot. Jos piti huolta vain omista asioistaan, jättivät muut vangit toisen rauhaan. Siellä ei ollut Aryan Brotherhoodia. Kun tulin vankilaan, he sijoittivat minut pelkästään valkoisille tarkoitettuun osastoon, joten siellä ei ollut rotukahakoita. Vankilakaverini tulivat kanssani hyvin toimeen, ja koska osastomme oli kulttuurisesti yhtenäinen, saatoimme soittaa yhdessä musiikkia ja katsella toivomiamme tv-ohjelmia. Kulutimme aikaa pelikorttiturnauksilla, NHL-jääkiekkopelillä (hockey pool), jopa sketsien näyttelemisellä. Aikani kiven sisässä oli neljä kuukautta huonoa ruokaa, tupakan täyttämää ilmaa ja muutamia väliaikaisia kaverisu*hteita.*

Mitä Rahowan entisille jäsenille tapahtui? Ajattelevatko he vielä samalla tavalla kuin 1990-luvulla? Miten muut jäsenet reagoivat lähtöösi?

Olen yhteydessä kakkoslevyn aikaiseen alkuperäiseen kokoonpanoon lukuun ottamatta Jon Latvisia. Jon ja minä emme puhu toisillemme, mutta toivon hänelle kaikkea hyvää elämässä. Bändin jäsenet eivät oikein nielleet lähtöäni, enkä antanut heille henkilökohtaista selitystä

tuolloin. He ovat ajan myötä pehmentyneet ja meillä on nykyään hyvät välit. Kosketinsoittaja Carl Alexander on edelleen yksi lähimmistä ystävistäni.

Oletko vielä tekemisissä bändin jäsenien ja vanhojen aatetoverien kanssa?

En ole pitänyt yhteyttä yhteenkään vanhan skenen valkoisista rotutietoisista muusikoista, mutta moniin poliittisiin tovereihin kontaktini on säilynyt. Sain ihmisiltä satoja, ehkäpä tuhansia sähköposteja ensimmäisenä vuosikymmenenä lähtöni jälkeen. Monet heistä olivat ystävällisiä, toiset taas vihamielisiä. Pitää muistaa, että 99 %:ia valkoiseen liikkeeseen tulleista ihmisistä päätyi jättämään sen pitkälti samoista syistä kuin minä. Monet heistä kuitenkin säilyttivät keskeisen ajatuksen rodullisesta identiteetistä ja kulttuurin suojelusta. En ole koskaan yrittänyt luennoida heille tai muuttaa heidän ajatteluaan. Olin älyllisesti rehellinen heidän kanssaan ja kerroin ainoastaan mitä ajattelin asioista. Silloinkin, kun he kirjoittivat vihaisia sähköpostiviestejä, reagoin aina ystävällisesti ja se yleensä käänsi keskustelun rakentavammaksi.

Vuosituhannen vaihteessa perustit monirotuisen yhtyeen nimeltä Novacosm. Mikä oli yhtyeen idea ja tarkoitus? Oliko se ideologisesti monikulttuurinen bändi?

Kun kokosin Novacosmin, halusin vain luoda epäpoliittisen musiikkiprojektin, kirjoittaa kappaleita kokemuksistani ja ideoistani. On ironista, että siitä tuli itsessään poliittinen julkilausuma, koska kokoonpano oli monikulttuurinen, mikä ei ollut koskaan yhtyeen aikomus. Tarkoituksena oli viettää aikaa muutaman taitavan muusikon kanssa, jotka sattuivat olemaan myös hienoja ihmisiä, kirjoittaa muutamia biisejä, sottaa pari keikkaa ja pitää hauskaa. Teimme joitain levytyksiä, mutta emme koskaan onnistuneet luomaan sitä soundia, jota tavoittelimme.

Miksi halusit äänittää vuonna 2007 uutta

Rahowan materiaalia, joka on nyt julkaistu nimellä Uebervolk? Olivatko kappaleet tehty jo 1990-luvulla? Ajattelitko että Rahowan tarina ei ole vielä päättynyt? Annoitko Rage Recordsille luvan julkaista äänittämäsi materiaalin?

Kaikkien näiden kappaleiden kutsuminen "uudeksi Rahowa materiaaliksi" on silkkaa hämäystä. Yhtäkään kappaletta ei ole kirjoitettu yhdessä muiden Rahowan jäsenten kanssa. Kaikki kappaleet luotiin vuoden 1997 jälkeen, ja valtaosa niistä kirjoitettiin vuosina 2007–2017. En antanut Rage Recordsille lupaa levyyn eivätkä he pyytäneet sitä, joten he julkaisivat puolivalmiita demoraitoja. Olenko vihainen tai huolissani siitä, että menetin rahaa tai jotain sen sellaista? En. Ainoa vastalauseeni on taiteellinen (kappaleita ei äänitetty kunnolla julkaisua varten) ja materiaalin virheellinen merkitseminen Rahowan nimiin. Uusi bändini on nimeltään **Überfolk**, jonka kirjoitusasu erilainen; se tulee selventämään sekaannusta ja auttaa erottamaan aidon julkaisun demobiisien bootlegista.

***Ueberfolk*-albumin piti olla Rahowan kolmas levy jo 1990-luvulla. Musiikillinen konsepti kulki silloin nimellä ”kokeellinen Neofolk”, joten tänä vuonna julkaistu levy ei tuosta juuri poikkea. Oletko tyytyväinen albumiin?**

Itse asiassa Überfolk-projektin piti olla Rahowan sivuprojekti, joka olisi julkaistu erillisenä bändinimenä. Rahowan kolmas albumi piti olla nimeltään *The Iron Dream*. Kyllä, musiikkityyli jatkuu suunnitellulla neofolktyylillä, vaikka sanoitukset ovat melko erilaisia kuin niiden piti alun perin olla. Mutta silti ne käsittelevät samankaltaisia teemoja.

Uuden levyn kirjasessa kerrotaan, että Rahowa suunnitteli jo 1990-luvulla tekevänsä neljännen levyn nimeltä ”The Iron Dream”. Pitääkö tämä paikkaansa? Millaisesta musiikista olisi ollut kyse?

Kuten aiemmin sanoin, *Iron Dream* olisi ollut kolmannen RAHOWA-albumin nimi. Me todella pidimme klassisen musiikin, folkin ja metallin yhdistelemisestä, ja vaikka monet bändit ovat yrittäneet tätä ja tehneet sen hyvin, niin *Iron Dream*in musiikillinen visio oli jotain, jota en ole kuullut aiemmin, en edes kaksi vuosikymmentä *Cult of the Holy War* -levyn jälkeen. Ainakaan itse en ole sellaista kuullut.

Mitä tapahtui vanhoille julkaisemattomille Rahowa-kappaleille? Tarjoitteko näitä kappaleita muille wp / rac-yhtyeille?

Rahowalla ei ollut montaa julkaisematonta kappaletta, mutta muistikirjani oli täynnä sanoituksia, ehkä 15–20 ideaa, joista osa ei kovin valmiita. Lähetin nämä sanoitukset Nordland Recordsille Ruotsiin ja **Saga** käytti niistä joitain. Kirjoitin sanat lauluun "Camp of the Saints", johon Saga ja hänen bändinsä [Symphony of Sorrow] teki musiikin. “I sit and pour the finest wine, into a crystal glass of mine, with the Brandenburg concerto keeping time. A little farewell toast to give, to a culture with no will to live, the Western world adrift amidst the flood.” ("Istun ja kaadan hienointa viiniä kristallilasiini Brandenburg konserton soidessa. Nostan pienen jäähyväismaljan kulttuurille, jolla ei ole tahtoa elää, Länsimaailma tuuliajolla keskellä kansainvaellust*a "*

Oletko kuunnellut muiden bändien versioita Rahowan biiseistä? Mitä mieltä olet niistä?

Viimeisten 20 vuoden ajan olen kääntynyt pois modernista maailmasta. Käytän internetiä yritystoimintaan, mutta en paljon. Minulla ei

Maanalaisen vastakulttuurin ääni

Veriyhteys

www.veriyhteys.com

ole kaapelitelevisiota, en lue sanomalehtiä tai edes uutisia. Usko tai älä, mutta en ollut edes kuullut Black Lives Matter -liikkeestä tai eurooppalaisesta siirtolaiskriisistä ennen syyskuuta 2016. Hämmästyin kun huomasin, että Sagan versiolla ”*Ode to a Dying People*” *oli lähes kaksi miljoonaa katsomiskertaa.* Sitten löysin kymmeniä muita Ode-versioita, joiden olemisesta en tiennyt mitään. Jotkut niistä ovat todella hyviä. Koska kirjoitin kappaleen alun perin akustiselle kitaralle, se kuulostaa mielestäni parhaalta balladina tai akustisena. Mutta kunniamaininta täytyy antaa **Vinterdis**in versiolle.

Oletko seurannut tai kuunnellut nationalistista musiikkia viime vuosina? Jos olet, mitkä ovat suosikkejasi?

Vaikka en ole kuullut kovin paljon erityyppisiä bändejä, niin minusta yksikään niistä ei ole niin hyvä kuin Ranskan **Les Brigandes**. Upeita kappaleita, viihdyttäviä musiikkivideoita ja ennen kaikkea ryhmästä huokuu todellisen ja rehellisen kulttuurin uudestisyntyminen.

***Resistance*-lehdessä oli jo varhaisessa numerossa raporttia black metallista ja mm. haastattelu Gravelandista. Mitä pidät black metallista eurooppalaisena musiikkina? Entä NSBM?**

En todellakaan osaa sanoa paljoa black metallista, sillä sen mitä äärimmäisimmät ja huonosti tuotetut alalajit eivät läpäise korviani edes silloin kun se on hyvin tuotettua ja kirjoitettuja. Se vain ei ole minun heiniäni. Ymmärrän kyllä, että valkoisia puolustava musiikkiliike on mennyt vahvasti tuohon suuntaan, mutta uskon, että se on kaikessa liioittelussaan strateginen virhe.

***Ueberfolk* cd ilmestyi bändin nimellä Rahowa eli Racial Holy War. Mitä Rahowa merkitsee sinulle käsitteenä tällä hetkellä? Vai onko se täysin merkityksetöntä sinulle? Joka tapauksessa, muslimeilla on *Pieni Jihad* ja *Suuri Jihad*, joista ensin mainittu tarkoittaa fyysistä sotaa vääräuskoisia vastaan, kun taas jälkimmäinen ymmärretään ihmisen sisäisenä henkisenä kilvoitteluna. Voidaanko tätä jaottelua soveltaa myös nykyiseen Rahowa-käsitteeseen?**

Pyhä rotusota oli jotain, jonka konkreettisesta tulemisesta olin vakuuttunut, siis sisällissota, jonka rintamalinjat kulkevat rodun mukaan. Enää en näe sen tapahtuvan. Amerikkalaiset joutuvat vielä pitkäaikaiseen pattitilanteeseen, jossa mahdollista rodullista eriytymistä tapahtuu, mutta en usko näkeväni kuumaa sotaa oikeilla luodeilla. Tämä mielipide-ero on ratkaiseva kaikessa, mitä jokainen tekee seuraavaksi, sillä jos Amerikkaan ei tule kuumaa sisällissotaa, niin silloin tästä tulee pitkitetty konflikti, joka voitetaan perustamalla perheitä, rakentamalla yhteisöjä ja vaikuttamalla kulttuuriin levitettyjen ideoiden kautta.

Euroopan tilanne on muuttunut hyvin erilaiseksi melko nopeasti. Olen vakuuttunut siitä, että ISIS-järjestöllä on oltava tuhansia nukkuvia soluja Euroopassa, sillä jos heillä ei ole, he ovat strategisesti täysin vähämielisiä. Jos ja milloin nuo solut aktivoituvat on toinen kysymys, mutta vain typerys ei usko niiden olevan valmiina. Islam ei ole tietenkään rotu, vaan uskonto, mutta siinä on rodullinen elementti, koska useimmat sen seuraajista eivät ole valkoisia. Kun minä vielä nuorena uskoin Amerikan ajautuvan rotusotaan, niin pahoin pelkään että se onkin nyt todennäköisemmin Eurooppa. Ja toisin kuin nuoruudessani, minä odotan pelolla tulevaisuutta, en syleile sitä ja toivon, että olen väärässä.

Suuren Jihadin ja pienemmän Jihadin ajatus on se, että kun joku on ponnistellut itsensä

kanssa henkisesti ja valloittanut itsensä transsendenttisella tavalla, silloin hän on ollut voittoisa sisäisessä hengellisessä sodassa, ja valmis taistelemaan ketä tahansa vihollista vastaan, koska jokaisella askeleellaan hän liikkuu jumalallisella inspiraatiolla. Tämä on Suuri Jihad. Pienempi Jihad on pelkkä fyysinen taistelu, jossa nujerretaan vääräuskoiset, jotka jumalattomassa tilassaan ovat eläimellisen luonnon alaisia, pehmeitä ja helposti valloitettavia.

1990-luvun skinhead-liikkeessä filosofinen ajattelusi ja musiikkimakusi olivat aikaansa edellä. Mitkä filosofit ja musiikin tekijät innoittivat sinua silloin ja ketkä tänään?

Aloitin koulutukseni Nietzschen, Spenglerin, Yockeyn ja muiden parissa. Olin lukenut Nietzscheä 16-vuotiaasta ja luin kaikki hänen kirjansa ennen kuin olin 20-vuotias. Myöhemmin aloin opiskella **Julius Evola**a ja jonkin verran **Rene Guenon**ia. Musiikillisesti minulla on aina ollut hyvin laaja maku, kuuntelen todella kaikkea. Jos kappale on hyvä, en välitä siitä, mitä tyyliä se on, mutta en ole silti kiinnostunut mistään degeneroituneista sanoituksista. Klassinen musiikki ja ooppera ovat aina olleet suurimmat musiikilliset vaikuttajani. Kasvoin kuunnellen Zeppeliniä ja The Beatlesia.

Viimeaikaisten lausuntojesi perusteella sinua voisi pitää Traditionalistina ja Identitäärinä. Onko tämä arvio oikeaan osunut?

Olen ennen kaikkea Traditionalisti. Tuhannen vuoden historia on johtanut meidät tähän ajankohtaan. Me olemme muodostuneet ensisijaisesti menneisyyden voimasta, sillä vanha tieto on se, jonka avulla ihminen on kestänyt lukemattomia haasteita olemassaolonsa aikana. Kannatan Identitääriliikettä, koska se on pohjimmiltaan Traditionalistinen; se tunnustaa ainutlaatuisen ilmaisumuodon, kulttuurin ja kielen, jotka ovat vaarassa kadota nykyajan hyökyaallossa. Se on myös eurooppalainen populistinen liike, joka tunnustaa rodun merkityksen, mutta ei ole pakkomielteinen sen suhteen.

Vielä 1990-luvulla Julius Evola ei ollut kovin tunnettu, koska silloin vasta muutama hänen teoksistaan oli käännetty englanniksi. Onneksi tilanne on nyt täysin toinen. Mikä sinua kiinnostaa Evolan ajattelussa?

Kyllä, vuonna 1995 Evolan magnum opus *Revolt Against the Modern World*, hänen ensimmäinen englanninkielinen julkaisunsa, julkaistiin englanniksi, Joten meillä ei ole ollut paljon aikaa hänen ajatustensa tunnetuksi tulemiselle laajalti. Hän on ehdottomasti eurooppalainen, mutta kunnioittaa silti suuresti muiden kansojen ja kulttuurien perinteitä. Hän oli monikielinen ja saattoi lukea lähdemateriaalia monilla eri kielillä. Evolan kirjoituksissa on paljon rakastettavaa ja arvokkainta on hänen puolueeton lähestymistapansa erilaisiin koulukuntiin. Hän kykenee sitomaan erilaiset esoteeriset opit yhteen kultaisella säikeellä.

Savitri Devi ja Miguel Serrano tuskin kiinnostavat sinua enää?

Olen äskettäin lukenut **Savitri Devi**n *Long Whiskers and the Two-Legged Goddess* ja tällä hetkellä luen **Don Miguelin** teosta *NOS – The Book of the Resurrection*, joten tarkkaan ottaen on väärin olettaa, etten olisi heistä kiinnostunut. Kuitenkin molemmat kirjoittajat asuivat maailman kolkissa, joita ei pidetä valkoisina, ja heillä oli monia värillisiä ystäviä ja liittolaisia. Näen heidän henkisen etsintänsä olleen vastaus tähän kaikkeen. Parhaimmillaan Savitri Devi oli kirjoittaessaan eläinoikeuksista, jossa hän asettaa syytteen modernille ihmiselle. Don Miguel oli ajatteli-

jana jättiläinen, Carl Jungin henkilökohtainen ystävä, aristokraatti ja sivistynyt, maailman mies.

Viime vuosina Alt-Right -liike ja Richard Spencer ovat saaneet paljon julkisuutta. Mitä ajattelet näistä?

Ensinnäkin, eurooppalaistaustaista väestöä koskevien ongelmien esilletuominen voi olla toimijalle itselleen tuhoisin tapa toimia. Joukosta ylös nouseminen ja sen toteaminen, että on hyväksyttävää olla valkoinen, voi aiheuttaa oman rotunsa puolustajalle koko elämän mullistavan tulimyrskyn. Tällaisessa ilmapiirissä elävät eurooppalaisperäiset ihmiset saavat olla onnellisia, että on joku joka kestää paineen ja esittää asiat suoraan. Joten tämä mielessä esitän kritiikkini: **Richard Spencer** vaikuttaa olevan niin mielissään omista saarnoistaan, ettei häkellykseltään ymmärrä täysin, missä mennään. Saavuttaakseen menestystä hänen pitää edetä harrastelijamaisesta filosofoinnista ammattimaisen politikointiin. Tämä ei ole helppoa. Kuinka näin nuori mies voisi tietää, mitä sanoa tai mitä tehdä ilman kovien iskujen ja elämänkokemuksen mukanaan tuomaa viisautta? En ollut itse häntä parempi. On vaikeaa osata ennakoida tapahtumien kulkua ja olla valpas sen suhteen, ettei kaikki toiminta olisi vain reaktiota toiseen reaktioon. Minusta Spencerillä ei ole tämän taistelun johtamiseen tarvittavaa henkistä syvyyttä eikä myöskään riittävää tietoa Traditiosta. Hän kyllä saattaa kasvaa tähän rooliin, mutta valokeilassa eläminen voi poikia herralle isompia ongelmia.

Mitä tulee Alt Rightiin, etuliite "Alt" on siitä nyt kadonnut. Valtavirtamedia on Spencerin ja muiden Alt Right -johtajien suosiollisella avustuksella määritellyt Alt Rightin ”valkoisen nationalismin” liikkeeksi.. Tätä leimaa Spencer ja muut kantavat tyytyväisinä. Kuitenkin alkuperäisen Alt Right -idean dynaamisessa luonteessa oli kyse neokonservatismin hylänneestä äärioikeistosta, todellisesta oikeistosta, jossa on mukana jokainen, joka ei edusta establishmentin republikaanista neokonservatiivityyppiä. Sen olisi pitänyt jäädä löyhästi määritellyksi jutuksi, jossa ovat mukana kaikki oikeistolaiset, jotka eivät ole hallitsevia neokonservatiiveja. Mutta Spencer ja muut pelasivat valtavirtamedian pussiin "Hail Trump!"-tempauksineen ja toistuvine epäsuorine julistuksineen siitä, että "Alt-Right" tarkoittaisi yksinomaan valkoisille tarkoitettua valkoisten selviytymistä. Sen sijaan, että Alt Right olisi pysynyt väljempänä ja pääteemoiltaan kattavampana, alkoikin ”hajottaminen ja hallitseminen”, jota he tahattomasti avittivat.

Entä Euroopan Uusi oikeisto, erityisesti GRECE ja sen ranskalaiset ajattelijat kuten Alain de Benoist? Ovatko ne ylipäätään tuttuja Pohjois-Amerikan liikkeelle ja onko niiden analyyseillä mitään annettavaa amerikkalaisille?

Amerikkalaiset eivät tunne kovin hyvin de Benoistin kirjoituksia. Hänen ajattelunsa on erittäin syvällistä ja olen pitkälti samaa mieltä hänen kanssaan. Hän myös väheksyy biologista rasismia: "Rasismi on teoria, joka olettaa, että joko rotujen välillä on laadullista eriarvoisuutta siten, että voidaan yleisesti erottaa "ylemmät "ja ”alemmat” rodut tai että yksilön arvo määritellään kokonaan hänen rotunsa mukaan, tai jälleen, että rotu on keskeinen tekijä ihmiskunnan historiassa. Nämä kolme olettamusta voidaan esittää yhdessä tai erikseen. Nämä kaikki kolme ovat vääriä.”

Vaikka eurooppalaiset korvattaisiin muiden kulttuurien ja rotujen yksilöillä, jotka ovat ÄO-testeissä älykkäämpiä kuin korvattavat ihmiset, tätä olisi silti mahdoton hyväksyä. Kuinka Euroopan orgaanisen kulttuurisen

"The wisdom of Blood and Soil is the immemorial blind wisdom of Roots and Sap: absolute obedience to the most elementary laws of Life. It is the wisdom of Roots and Sap transferred... to the natural aristocracy of mankind as the secret of the Way to visible and tangible Godhead."

Savitri Devi

theblackorder.org

monimuotoisuuden hävittämistä voidaan perustella edes silloin kun korvaavat ihmiset ovat teoreettisesti parempia? Siksi neuvon ihmisiä olemaan tekemättä tästä rotuun, roturealismiin, älykkyysosamäärään, koulutukseen jne. liittyvää kysymystä. Tämä on taistelua Euroopan alkuperäiskansojen kulttuurisen eloonjäämisen puolesta riippumatta siitä, mitä "korvaavat ihmiset" ovat laadullisesti. Kyse on silti hävityksestä, selvästi ja yksiselitteisesti.

Mitä mieltä olet eurooppalaisista nationalistisista ruohonjuuritason liikkeistä, enkä tarkoita tässä oikeistopopulisteja, vaan CasaPoundia, Identiääristä liikettä jne.

Olen aina ollut vakuuttunut siitä, että kun tavallinen ihminen joutuu todella kohtaamaan massamahanmuuton, kyse ei ole ainoastaan tulevaisuuden huolesta, kauneuskäsityksistä tai edes muukalaiskammosta, vaan syvälle käyvästä tunteesta, jossa hänen elämäntapansa on uhattuna. Vasta silloin todelliset liikkeet nousevat esiin. CasaPound ja Identitääriset liikkeet ovat todellisia liikkeitä. Käytännössä kaikki muut tähänastiset yritykset ovat olleet kirottuja samalla nihilistisellä modernismilla kuin yhteiskunta, jota yritetään vastustaa. Vanha liike oli alakulttuuri, joka perustui jaettuun käsitykseen, että tulevaisuus on tuomittu eikä meillä ole sijaa siinä. Se oli erittäin punk rock -henkinen, koko tämä "painukoon vittuun maailma" -mentaliteetti. Mutta tämä uusi liike koostuu sen sijaan ihmisistä, jotka haluavat elää, vaativat saada elää, ja jolla on siksi paikka tulevaisuudessa.

Onko amerikkalaisella ja eurooppalaisella valkoisilla liikkeillä suuri ero?

Amerikan valkoinen liike on paljon taantumuksellisempi kuin eurooppalainen. Se määrittelee itsensä sen mukaan mitä se vastustaa, sen sijaan että korostaisi sitä mitä se itse edustaa. Vuosikymmeniä jatkuneet roturistiriidat ja selkkaukset ovat seurausta tuhoisista päätöksistä tuoda maahan afrikkalaisia orjia, mikä on pysyvästi tahrannut amerikkalaista psyykettä ja tyhjentänyt valtavan määrän kansakunnan energiaa historian viemäreihin. Tämän päivän amerikkalainen valkoinen liike on hitaasti etääntymässä noista vanhoista patologioista, mutta se on silti aivan liian reaktiivinen, jonka vuoksi sen on löydettävä oma äänensä ja olemuksensa. Eurooppalaiset ovat Euroopan alkuperäiskansoja. Valkoisilla on vaikeus vakuuttaa eteläafrikkalaiset tai Amerikan intiaanit siitä, että heillä on perusteltu oikeus vaatia näiden maita itselleen. Mutta entä Eurooppa? Voiko kukaan itseään uskottavana pitävä henkilö kiistää sitä tosiasiaa, etteikö Euroopan pitäisi kuulua eurooppalaisille? Tässä on perustavanlaatuinen ero. Erotettuna esi-isien kotimantereelta me olemme entistä epävarmempia nykymaailmassa. Olemme kaukana ja kompassimme on rikki. Pohjoisamerikkalainen valkoinen liike kuvaa itseään osana modernia kastijärjestelmää, jossa liikkeen kannattaja voi tuntea olonsa paremmaksi suhteessa alempina pitämiinsä rotuihin, mieluummin kuin asettaisi silmiensä eteen kuvan omasta täydellisestä tilastaan historian päätepisteenä. Muinaisessa pakanallisuudessa ja hindulaisuudessa (yksi ja sama asia) näemme päämääränä Nietzschen jumalihmisen. Tätä lusifeerista tai prometheulaista luontoa on tuoda jumalten valo maahan ja antaa valon viisaus ja tieto maailmalle. Jumala tai jumalatar oli jumalallisen täydellistämän elämän ilmentymisen arkkityyppi, jota kohti kannattaja pyrki ilmentämällä jumalallista elämässään oman luontonsa ja kykyjensä mukaisesti

Mitkä ovat valkoisten liikkeiden suurimmat ongelmat ja kompastuskivet?

Valkoisten liikkeiden suurimpana ongelmana

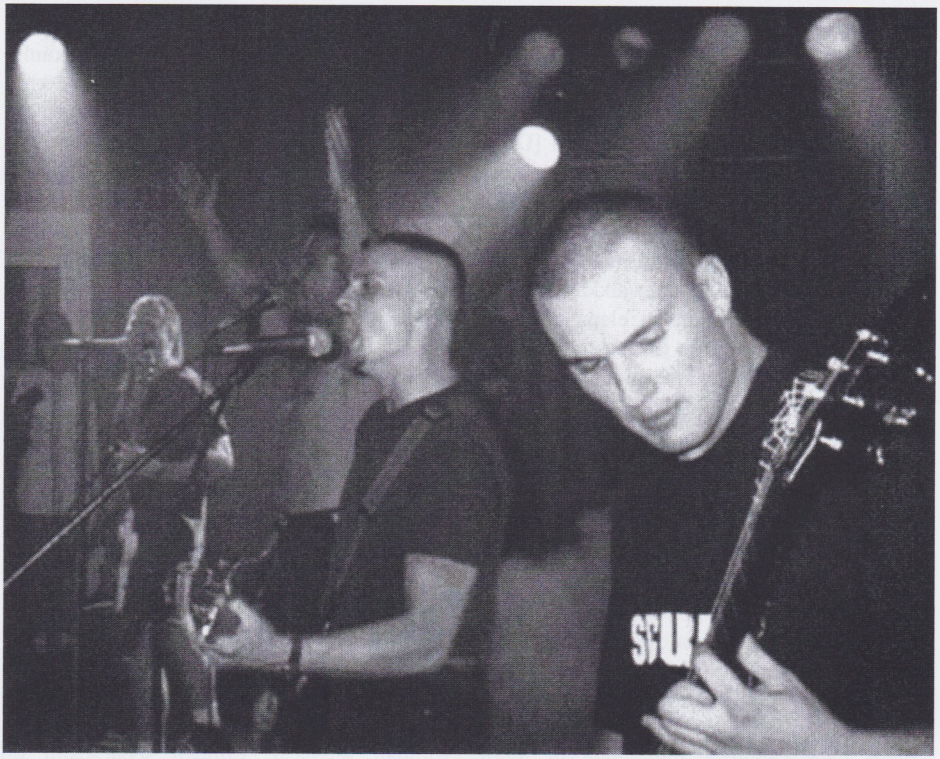

voidaan pitää sitä, että elämme pimeää aikaa. Olemme langenneita ihmisiä. Me raotimme kristillisyyden verhoa, mutta emme olleet valmistuneita kohtaamaan sitä arvaamatonta vapautta ja nihilismiä, mikä siitä oli seurauksena. Rikkinäisistä ihmisistä on mahdotonta muodostaa poliittista liikettä. Poliittisen voiton täytyy perustua korkeamman asteen voittoon: paremman ihmisen luomiseen, jolla on nietzscheläinen etiikantaju. Julius Evola sanoi: "On vain myönnettävä totuus pirstaloituneesta ihmisestä, joka tunnistaa olemassaolon sen kaikkein alimmalla ja irrationaalisella tasolla, sen pimeimmillä ja kaikkein järjettömimmillä tavoilla, rypemällä eräänlaisessa masokismissa." Meidän aikamme on sielua tuhoavaa, mutta kohdatessamme raivoavan tiikerin voi olla turvallisinta ratsastaa tiikerin selässä! Ihminen voi kanavoida nykymaailman kiihkeän ja tuhoisan energian löytääkseen tarkoituksen ja merkityksen sieltä, missä muut näkevät vain epätoivoa pysyen samanaikaisesti turvassa ja tiikerin ulottumattomissa.

Puhukaamme lisää politiikasta! Mitä mieltä olet Donad Trumpista ja hänen politiikastaan? Entä mitä ajattelen Kanadan nykyisestä liberaalista pääministeri Justin Trudeausta?

Donald Trumpista ei muodosteta käsitystä niinkään sen mukaan, mitä hän on tehnyt vaan pikemminkin sen perusteella, miten valtamedia on häntä vastaan hyökännyt. En voi olla

ajattelematta, etteivätkö tietyt amerikkalaisten asevoimien ja tiedustelupalvelun patriootit olisi auttaneet Trumpia valtaan. Trump tiesi joutuvansa jatkossa hyökkäysten kohteeksi, mutta luotti siihen, että Syvän valtion [Deep State] -koneistossa on segmentti, joka seisois hänen takanaan. En usko yhdenkään miehen, oli hän miljardööri vai ei, kykenevän alistumaan herkeämättömään solvaukseen ilman tämänkaltaista tukea. Mutta, vaikka Trumpin tukena on pieni kapinallinen elementti, niin silti 90% Syvästä valtiosta vastustaa häntä. Kysymys kuuluu: onko Trump vain varoventtiili, jolla pyritään tyynnyttämään valkoinen enemmistö vai onko hän aito asia, jolla on vain vastassa liian suuri oppositio.

Mitä tulee Sosiaalisen Oikeudenmukaisuuden Soturiin nimeltä **Justin Trudeau**, hän on täydellinen Kanadan pääministeri! Hän ilmentää mestarillisesti ajan hengen liberaalia edistyksellistä, joka hyvesignaloi suurenmoisesti jokaisessa mahdollisessa tilanteessa. Sellaisena hän näyttäytyy heilurina, joka heilahtaa kauimmas vasemmalle. On kysyttävä, onko Trump vain valkoisia rauhoittamaan luotu paineensäätöventtiili vai onko hän todella luottamuksen arvoinen ja pätevä tehtäväänsä, vaikka vastassa onkin liian suuri oppositio?

Mitä tulee sosiaalisen oikeudenmukaisuuden soturiin nimeltä **Justin Trudeau**, on hän täydellinen Kanadan pääministeri! Hän ilmentää mestarillisesti ajan hengen liberaalia edistyksellistä, joka hyvesignaloi näyttävästi kaikissa mahdollisissa tilanteissa. Hän on kuin heiluri, joka heilahtaa kauimmas vasemmalle.

Mitä ajattelet monikulttuurista ja miten ihmisten pitäisi suhtautua siihen?

Monikulttuurisuuden ajatusta edistetään vain länsimaissa (valkoisissa maissa). Enemmän monimuotoisuutta tarkoittaa aina vähemmän valkoisia ihmisiä. Kansakunnan orgaaninen idea on ihmisryhmä, joka jakaa siihen kuuluvan kulttuurin tai hyvin samankaltaiset kulttuurit, ja sitoutuu yhteen muodostaakseen järjestelmän, joka on kyseisen kulttuuripiirin jatke. Niinpä ei voi olla olemassa kestävää käsitettä monikulttuurisuudelle. Se voi esiintyä vain tilapäisesti, kunnes se tasapäistää kaiken uudeksi juurettomaksi ja epäorgaaniseksi sekoitukseksi. Kaikki maat, joista uudet maahanmuuttajat tulevat, tulevat silti säilyttämään kulttuurinsa ensisijaisuuden; vain eurooppalaista syntyperää olevat ihmiset jäävät ilman kotimaata.

Sinulla on intialainen vaimo. Eikö tämä ole ristiriidassa sen kanssa, että kannatat etnistä separatismia ja vastustat globalistien harjoittamaa monikulttuuripolitiikkaa?

Erosimme vaimoni kanssa vuonna 2005, mutta olemme edelleen hyviä ystäviä ja olemme tehneet musiikkia yhdessä niinkin hiljattain kuin viime vuonna. Kysymyksesi on kuitenkin hyvä ja pyrin vastaamaan siihen mahdollisimman selkeästi. Etninen separatismi on Euroopalle ehdoton välttämättömyys, koska ilman elintilaa ei voi olla olemassa kansaa eikä kulttuuria. Euroopassa on satoja ainutlaatuisia, vuosisatoja vanhoja mikrokulttuureja, joilla on omat tapansa, kielensä ja historiansa. Ne eivät voi selviytyä tästä uudesta, rajojen yli tulvivasta ihmisyyden aallosta. Silti, vain yhteiskunnan täydellinen hajoaminen voi tuottaa etnistä nationalismia Pohjois-Amerikassa. Suuren mullistuksen ja verenvuodatuksen vuoksi kukaan ei haluasi nähdä tätä hajoamista. Jos jotain tällaista koskaan tapahtuu, se kuuluu keskusteluun, jossa hajoaminen olisi käsillä. En ole myöskään vakuuttunut siitä, että valkoinen kaupunkivaltio Yhdysvalloissa olisi lopultakaan hyvä asia valkoisille. Ei tarvitse kuin tutustua Etelä-Afrikan valkoisten ghettojen taloudelliseen eristämiseen.

Kun ryhmä yhdistyy yhdellä alueella, siitä tulee helpompi kohde, koska [globaali] järjestelmä voi piirittää ja hyökätä tuota kokonaisuutta vastaan ulkopuolelta säilyttäen samalla normaalin elämän kaikille muille. Näistä ja muista syistä kannatan liberaalinationalismia (civic nationalism) Euroopan ulkopuolella ja neuvon Pohjois-Amerikan etnonationalisteja tekemään tässä kompromissin. Mikään ei voi muuttaa Amerikan pohjavirettä samalla tavalla kuin kaikkien rotujen ihmisten yhteen kokoontuminen, jossa tunnustetaan globalismin ja marxismin vastaisuuden yhteinen perusta. Useimmat muiden rotujen ihmiset haluavat myös säilyttää oman etnisen / kulttuurisen identiteettinsä. Tämä ei tarkoita, että etnonationalistit eivät voisi edistää omaa agendaansa ja ideoitaan, mutta se totisesti tarkoittaa, että tämä romantisoitu käsitys nähdään vain ”hätätilanteessa riko lasi” -optiona.

Mitä tulee minun itäintialaiseen, Bramiinikastiin kuuluvaan vaaleaihoiseen "ruskean arjalaiseen” ex-vaimooni, hän oli minulle täydellinen kumppani niiden vuosien aikana, jolloin olimme yhdessä. Vietimme tuon ajan lukemalla kirjoja Traditiosta ja tutkimalla arjalaista historiaa. Olen erityisen kiitollinen hänelle ja hänen perheelleen siitä "puuttuvasta hindulaisesta viisaudesta", mitä he minulle välittivät. Vaimoni isä oli hyvin ainutlaatuinen henkinen opettaja, joka kuoli muutama vuosi sitten. Lopulta kasvoimme erillemme miehenä ja vaimona, mutta kuten sanoin, olemme pysyneet hyvinä ystävinä vielä kahdentoista vuoden jälkeenkin.

Mitä mieltä olet valtavirtakulttuurista, markkinataloudesta ja globalismista, siis koko tästä nykyisestä läntisestä elämänmuodostamme?

Nykymaailma, sen kuumeinen vimma tuottaa ja kuluttaa, on pyyhkimässä pois kaiken, mikä tekee ihmiskunnasta ihmeellisen. Kaikki tähän kilpajuoksuun osallistuvat häviävät. Kannatan täyttä irtautumista tästä fiaskosta. Puollan maallemuuttoa, televisionkatselun lopettamista ja uutisten lukemisen lopettamista. Juopumus se tätä yhteiskuntaa pitää yllä, eikä tästä päihtymyksestä synny mitään tervettä ja kestävää. Hylätkää se kaikki.

Länsimaisessa yhteiskunnassa on puhuttu paljon korkeakoulutuksen tarpeesta. Nykyaikainen yliopisto näyttää kuitenkin olevan vain paikka marxilaiselle indoktrinaatiolle. Mitä mieltä olet yliopistokoulutuksesta?

Olin yliopistossa vuoden verran vuonna 1990 ja jopa silloin se oli marxilaisuuden pesäke, jossa ei suvaittu erilaisia mielipiteitä ja sananvapautta. Jouduin käytännössä karkaamaan kampukselta, kun levitettiin naamakuvallani julisteita, joissa luki "Ei-toivottu: kuolleena tai elävänä”. Viimeisten kolmen vuosikymmenen aikana tilanne on vain pahentunut. Nykyään eri mieltä olevia vastaan hyökätään äärimmäisellä vihamielisyydellä. Tämän vuoksi ei ole mitään syytä opiskella tuollaisissa laitoksissa, ellei sitten valmistu lääkäriksi, asianajajaksi, kirjanpitäjäksi tms. Yhteiskuntatieteet ovat täyttä ajan ja rahan tuhlausta. Vanhemmat, jotka lähettävät poikansa tai tyttärensä näihin tiedekuntiin altistavat heidät opiskeluaikana mielen viruksille. Sen sijaan tulisi ostaa Julius Evolan koko tuotanto ja viettää viisi vuotta sen parissa.

Olet puhunut eräissä haastatteluissa henkisestä kasvusta. Mitä se on tarkoittanut juuri sinulle?

Viime kädessä henkisessä kasvussa on kyse jumalallisuuden saattamisesta maan päälle, valon ja tiedon transsendenttisesta maailmasta, metafyysisestä todellisuudesta, joka tukee

RESISTANCE

magazine • record label • ideology

fysikaalista universumia. Kyse on Jumalan sisäisestä etsinnästä. Tarkoituksena ei ole rajoittaa puhdasta potentiaalista psyykkistä ulottuvuutta yliyksinkertaistettuun teologiseen käsitykseen Jumalasta. On olemassa Jumala, pyrin tuntemaan Hänet ja palvelemaan Hänen tarkoitustaan jokaisella sieluni ilmauksella. Pyrin löytämään yhä suuremman valon sisältäni ja jakamaan sen maailman kanssa. Uskon nietzscheläiseen ideaaliin Jumalasta, josta kerrotaan Zarathustrassa. Uskon, että ihminen on jossain Jumalan ja eläimen välillä – että voimme joko jäädä villeiksi ja rypeä omissa sairauksissamme ja saastassamme vielä seuraavat tuhat pimeää vuotta tai vaihtoehtoisesti tarttua kiinni suurempaan luontoomme ja etsiä polku tämän vaikean tilanteen läpi kohti uuden aamunruskon koittoa koko ihmiskunnalle. Ei ole olemassa kolmatta tietä.

Millaisia asioita ja arvoja juutalainen globalistipankkiiri George Soros edustaa sinun maailmankatsomuksessai? Edustaako hän yleisemminkin juutalaista ajattelua vai onko hän vain poikkeus?

Suhtautumiseni juutalaiskysymykseen on muuttunut melkoisesti vuosien varrella. Minulla oli tapana nähdä juutalaisten toimijoiden kuten Sorosin ajattelutavan olevan todiste koko juutalaisväestöstä. Enää en ajattele näin. Olen yksinkertaisesti puhunut liian monen juutalaisen kanssa, enkä näe heitä enää yhtenäisenä voimana. Monet heistä taistelevat kansallismielisiä liikkeitä vastaan, koska kokevat niiden nationalismin uhkana omalle olemassaololleen. He ovat globaali diaspora ja siksi myös taipuvaisempia globalismiin. Mutta he ovat olemassa maailmassamme ja me taas heidän. Meidän on parasta neuvotella sopu, ulottaa heidän puolelleen oliivin oksia ja kouluttaa mahdollisimman monet heistä tunnistamaan kulttuurimarxismin tuhoisa voima.

Yleisesti ottaen mikä on asenteesi juutalaisiin ja juutalaisvastaisuuteen tänään? Kerroit Punk Planet -lehdessä, että valkoisten nationalistien kritiikki juutalaisia kohtaan perustuu perättömiin tietoihin: "How is this possible when Jews make up only two percent of the population blah blah blah…." You never go and find out for yourself whether any of this is true, because you're in a circle of people where *everyone* is reaffirming this idea. You filter out anything that doesn't fit." Kyllä, sinulla on tässä tietty pointti, mutta oletko edelleen sitä mieltä, että juutalaisten kritiikki ei ole perusteltua? Oletko esimerkiksi tutustunut professori Kevin McDonaldin kolmiosaiseen kirjasarjaan, jossa hän analysoi juutalaisia ja juutalaista kulttuuria evoluutiopsykologian näkokulmasta?

Olen perehtynyt McDonaldin *Kritiikin kulttuuriin*. Hän tekee tarkkoja huomioita juutalaisuuden ulkopuolisesta luonteesta ja siitä, miten he ovat taistelleet kyseenalaisten liikkeiden ja ajatusten puolesta vuosisatojen ajan. Juutalaiset näkevät itsensä perheenä, heimona,

ja heidän kilvoittelun kulttuurinsa keinona selviytyä aikojen saatossa, mikä on puolestaan tehnyt heistä hyvin ainutlaatuisia ihmisiä. Nietzsche sanoi: "Juutalaiset ovat maailmanhistorian kohtalokkain kansakunta, koska joutuessaan olemassaolon tai häviämisen kysymyksen eteen, he ovat aivan hirvittävällä tietoisuudella valinneet olemassaolon hinnalla millä hyvänsä."

Juutalaisten vastustajat näkevät heidän ominaisuutensa ja etniset piirteensä osana biologista selviytymisstrategiaa, jonka avulla nämä haluavat sumentaa ei-juutalaisten vaistot. Mutta juutalaiset todella puolustavat näitä ajatuksia. Heillä on transsukupuolisia rabbeja reformoiduissa synagogissa. Monet heistä ovat vasemmistolaisia. Tässä mielessä he todella elävät kuten saarnaavat, eivätkä he vain omaksu tiettyjä ajatuksia heikentääkseen isäntämaita, joissa he asuvat. McDonald väittää juutalaisten uskovan näihin ideoihin perustavan syvällä tavalla. Mutta on myös monia äärioikeistolaisia konservatiivisia juutalaisia, jotka uskovat, että reformi-juutalaiset ovat joukko mielipuolisia äärivasemmistolaisia. Israelin politiikka on jatkuvaa sisäistä taistelua juutalaisen vasemmiston ja oikeiston välillä.

Myös maailmanlaajuinen vasemmisto on paljolti kääntänyt selkänsä Israelille sen harjoittaman miehityspolitiikan vuoksi. Monet oikeistopuolueet tukevat Israelia, koska se pyrkii olemaan homogeeninen etnovaltio, jollaisen monet eurooppalaiset kansallismieliset haluaisivat myös kotimaistaan.

Jos juutalaisista on tullut ensisijaisesti äärivasemmistolaisia dekonstruktionisteja evolutiivisen biologiansa vuoksi, niin ehkä ei-juutalaisista on tullut biologisesti antisemiittejä vuosisatojen pogromien seurauksena? Molemmat käsitykset ovat ajattelemisen arvoisia, mutta haluan mieluummin toimia siitä lähtökohdasta käsin että voimme kaikki kommunikoida keskenämme ja että emme ole peruuttamattomasti tuomittuja toistamaan vuosituhantista konfliktia kuin koko maailma olisi tulessa. Uskon, että on olemassa avain, jolla voi avata jokaisen oven ja ratkaista ristiriidat. Voimme kaikki saada mitä haluamme ja tarvitsemme, emmekä tarvitse pyhää rotusotaa [Rahowa] saavuttaaksemme tämän.

Mitä ajattelet ekofasismista ja ekologisista kysymyksistä kuten väestöräjähdyksestä? *Unabomberin manifesti* on sinulle varmasti tuttu, mutta oletko koskaan kuullut suomalaisesta kovan linjan syväekologi ja "ekofasisti" Pentti Linkolasta? Häneltä on julkaistu yksi teos englanniksi nimeltään *Can life prevail?*

Osoitan tämän niille, jotka maailmankatsomuksessaan asettavat luonnon jumalalliseen asemaan. Nämä ekofasistit käyttävät biosfäärin suojelua perusteluna totalitaariselle valvonnalle ja massiiviselle väestön vähentämiselle, jotka molemmat edellyttävät ihmiskunnan suurta kärsimystä veden, metsien ja villieläinten vuoksi. Vannon teille: maailmankaikkeus on täynnä elämää, mutta kehittynyt älyllinen elämä on harvinainen asia. Ihmiskunta ei ole vain kehittynyt muoto apinoista. Meillä on erityinen paikka luonnon hierarkiassa, ja sivilisaatiot, joita rakennamme ja ylläpidämme, ovat tärkein perintömme.

Kaikki kypsyneet sivilisaatiot kohtaavat väestön vähentymisen. Tämä on luonnollinen vaihe kansakunnan kehityksessä. Ei ole olemassa tarvetta autoritääristen järjestelmien toimille tai jopa joukkomurhille kuten ekofasistit toivovat. Linkola itse on sanonut: "Jos minulla olisi nappi, jonka painaminen merkitsisi miljoonien ihmisten kuolemaa, en epäröisi uhrata itseäni". Millainen moraalisesti surullinen

mielettömyys saa tämän miehen ja hänen hengenheimolaisensa näkemään massakuolemat ja tuhon olevan ratkaisu mihinkään? Olen varma, että ihmisvihaajat rakastavat häntä, koska hän suo heille hyveen ohuen julkisivun, jonka taakse piilottaa eettisesti konkurssikypsän maailmankatsomuksen rumuus.

Läntisten hallitusten antama vastaus on, että tarvitsemme massamaahanmuuttoa väestön vähenemisen korjaamiseksi. He eivät koskaan oikein selitä miksi, mumisevat vain jotain lisätyövoiman tarpeesta, joka ottaa vastuun ikääntyvän väestön kustannuksista. Mutta tulevana robotiikan aikakaudella ei tule olemaan työvoimapulaa. Ja kuten olemme juuri nähneet Ruotsin julistavan, maa lykkää eläkeikää maahanmuuton kustannusten kattamiseksi. Vaikutus on päinvastainen, syntyperäisen väestön tuottavuus lypsetään viimeistä pisaraa myöten, jolla sitten kustannetaan heidän oma väestönvaihtonsa..

Sen sijaan jos hyväksyttäisiin väestön luonnollinen väheneminen, se johtaisi järjestelmän suurempaan tehokkuuteen, alentaisi kiinteistöhintoja, vähentäisi saastumista, korottaisi palkkoja ja kasvattaisi immateriaalioikeuksien arvoa. Tämä ei kuullosta lainkaan niin pahalta asialta.

Toiseksi viimeinen kysymys. Viime vuosisadan merkittävin filosofi Martin Heidegger sanoi vuonna 1966 antamassaan haastattelussa, jonka *Der Spiegel* -lehti julkaisi hänen kuolemansa jälkeen vuonna 1976, että ” enää vain jumala voi meidät pelastaa”. Näetkö maailman tilan niin epätoivoisena kuin suuri filosofi? Myös viisaat pyhät miehet sanovat, että elämme Kalin aikaa (Kali Yuga) eikä sen vuoksi ole mitään järkeä yrittää ”pelastaa” tätä langennutta maailmaa. Mihin suuntaan uskot maailman menevän? Onko ihmisellä ja hänen vallassaan olevalla luonnolla mahdollisuus selviytyä, Linkolan kirjan nimeä lainatakseni, voisiko elämä voittaa?

Kali Yugaa ei voi pysäyttää, hajoaminen on jo alkanut, ja se kulkee samalla tavalla kuin talvi ennen kevään uudelleen syntymää. Historia on sykli, ei lineaarinen päättyminen. Kaikki, joka putoaa ja kuolee, tulee jonain päivänä nousemaan uudestaan. Mutta tämä ei tarkoita sitä, että jälleensyntymisen uusien siementen ei tarvitsisi kamppailla rikkoakseen kuorta ja puhjetakseen eloon. Veda-kirjallisuudessa on opetettu, että Kali Yugan loppupuolella ja seuraavan ihmiskunnan kulta-ajan alkaessa, joka tunnetaan nimellä sankarien aikakausi, on hyvin lyhyt ajanjakso, jolloin pieni mutta erittäin aktiivinen ydinjoukko ylivertaisia miehiä ja naisia vie meidät pois pimeydestä ja näyttää tien uuteen aamuun. Tässä mielessä vain jumalat voivat pelastaa meidät; jumalat auttavat ihmistä polttamaan Sallimuksen antaman kutsumuksen.

Mutta ei ole järkeä olla tekemättä mitään odottamalla, että jumalat auttavat meitä. Meistä täytyy tulla sankareita, olemisen suuria jaloja henkisiä sotureita. Ja sen sijaan, että piehtaroisimme aikaisemmissa epäonnistumisissa tai aikamme ilmeisessä toivottomuudessa, näemme tehtävämme transsendenttisena eikä poliittisena. Sillä vaikka epäonnistuisimme ja uhraisimme maallisen olemassaolomme uudestisyntymisen unelmalle, me kuitenkin puhdistamme sielumme aikakautemme tahroista ja saavutamme yksilöllisen pelastuksen tässä prosessissa.

Mitä haluaisit sanoa lopuksi lehtemme lukijoille?

Lopetan Tao te Chingin lainaukseen "Hän, joka tuntee toiset, on älykäs; joka tuntee itsensä, on valaistunut. Se, joka valloittaa toiset, on

vahva; joka valloittaa itsensä on voima." Tämä on aikamme keskeinen tavoite, olla sisäisesti uudelleensyntynyt, valloittaa oma itsensä, olla ilman riippuvuuksia – alempien voimien ei saa antaa hallita sinua. Tullakseen yli-ihmiseksi on täysin hallittava itseään. Kun nousemme jälleen sisäisesti, ulkoinen maailma häviää edestämme ja aineelliset voimat menettävät voimansa tätä uuden tyyppistä ihmistä vastaan. Suosittelen erityisesti osallistumaan kymmenen päivän hiljaisen meditaation retriittiin Vipassana-koulussa. Heillä on keskuksia ympäri maailmaa, ja kurssit toimivat vain lahjoituksilla, perustuen siihen, kuinka paljon sinulla on varaa antaa. www.dhamma.org.

Oma sivustoni on www.georgeburdi.com. Twitterissä: @george*burdi*

Viimeinen lisäkysymys: On sanottu, että elokuvan *American History X*:n päähenkilöllä on tiettyjä samankaltaisuuksia kuin sinulla 1990-luvun puolivälissä. Huhujen mukaan sinua oli haastateltu tätä elokuvaa varten. Olitko esikuva elokuvan päähahmolle?

Elokuvayhtiö otti yhteyttä Resistance Recordsiin ja tilasi katalookistamme kaikenlaista, musiikkia, julisteita, lehtiä, kirjoja, pätsjeä jne. He myös saivat minut allekirjoittamaan yhtiölle oikeudet kolmen tunnin haastattelumateriaalin, jonka olin tehnyt CNN: n kanssa. Minulle kerrottiin, että päänäyttelijä **Ed Norton** katsoi tämän materiaalin elokuvan kuvitteellisen hahmon luomiseksi. En ollut vielä jättänyt liikettä, kun tämä elokuva tehtiin, joten jokainen samankaltaisuus juonessa on pelkästään satunnaista. Näin paljon käyttämiäni käyttäytymismalleja ja sanamuotoja, jotka heijastuivat hänen hahmossaan ja jonain päivänä kysyn Ed Nortonilta itseltään.

Antifasismin Skitsofrenia

Teksti: Reino Veri

Suomalaiset antifasistit ovat harvoin nostaneet meteliä RAC tai NSBM keikoista jotka tapahtuvat vaihtoehtoisissa keikkapaikoissa. Varsinkaan suurten kaupunkien keskustojen ulkopuolisissa kerhotiloissa tapahtuvista keikoista ei ole nostettu meteliä kuin alleviivatessa julkisen keikan esiintyjien epäkorrektiutta. Se on ymmärrettävää, sillä kasvojen menettäminen kerta toisensa jälkeen ei ole hyvää promootiota. Hysteeristä boikottikampanjaa ei kannata lietsoa, mikäli tietää ettei sillä ole merkitystä. Silloin antaa konkreettisen esimerkin voimattomuudestaan joka jatkossa syö pohjaa uskottavuudelta.

Toisin kuin he itse kuvittelevat, antifasistit eivät ole Suomessa onnistuneet perumaan yhtään "natsi-keikkaa".

Siksi antifasisti pyrkivät keskittymään tiloihin, tapahtumiin, sekä tahoihin, joihin heillä on omasta mielestään mahdollisuuksia vaikuttaa. Tämä koskee luonnollisesti ison profiilin julkisia tapahtumia ja keikkapaikkoja joiden omistajien uskotaan haluavan pysytellä mahdollisimman kaukana nykymuotoisista sosiaalisen median mustamaalauskampanjoista.

Toisin kuin he itse kuvittelevat, antifasistit eivät ole onnistuneet Suomessa perumaan yhtään "natsi-keikkaa". Jokainen juhlittu peruutus on todellisuudessa johtanut vain siirtoon uuteen paikkaan. Vuoden 2018 aikana paljon aikaa ja vaivaa vaatineet artikkeli ja kampanjoinnit esimerkiksi Steelfest festivaalia ja Alem festiä vastaan ovat kaikuneet kuuroille korville.

Antifasistien nousevasta epätoivosta kertoo ylimitoitetun laajojen raporttien julkaiseminen. Kukaan tervejärkinen ihminen ei jaksaisi tonkia toisten ihmisten tekemisiä ja sanomisia samalla innolla kuin ilmiselvästi lääkehoitoa sekä rakentavaa tekemistä vailla olevat avopotilaat. Terveen ihmisen on vaikea kuvitella mielenmaisemaa, jossa kuukaudesta toiseen piehtaroidaan inhoamiensa ihmisten varjoissa, kasaten listoja heidän tekemisistä ja sanomisista. Lopulta oksentaen niin loputtoman pitkiä vuodatuksia, ettei niitä luultavasti lue kuin kohteet itse ja kourallinen ikääntyviä kommunisteja. Toiset naurua, toiset itkua pidätellen.

Varisverkosto ja monet sosiaalisen median antifasisti-trollit ovat tunnetusti langenneet skitsofrenisen menetelmänsä kuoppiin. Natsien pilkkaus keinoilla millä hyvänsä toimii nopeasti itseään vastaan. Samaan hengenvetoon on naurettu S.O.O. miesten junttimaiselle olemukselle ja aikaansaamattomuudelle, mutta itketään jos yksikin selkämerkki vilahtaa kaupungilla. Hihitellään RAC bändien karkeudelle ja löysyydelle, sekä oletetulle pienelle yleisölle ja olemattomille vaikutusmahdollisuuksille, mutta ulvotaan hysteerisenä jos

nähdään keikkamainos tai saatavilla oleva levy. Nauretaan tarranatseille, mutta kauhistutaan jokaisesta tarrasta joka näkyy katukuvassa. Reaktioiden jakomielitautinen luonne näyttäytyy typeryytenä. Yhtä aikaa nauretaan irvokasta keinotekoista naurua ja kyynelehditään jokaisesta pienestä loukkaavasta elementistä, johtaa väistämättä siihen että valittu tekniikka vastapuolen naurattavaksi tekemisestä kärsii. Samaan aikaan kärsii usein myös mielikuva vaarallisesta natsista.

Periksiantamattomuutena pitää olla oman maailmankuvan tunnetuksi tekeminen ja saattaminen se osaksi olemassaolevaa maailmaa.

Yritys vastustaa fasismia keinolla millä hyvänsä, kaatuu omaan mahdottomuuteensa viimeistään silloin, kun fasismin ilmiöiksi lasketaan todellakin mikä tahansa asia. Etnisesti ala-arvoisia matuja kadulla puukottava skinhead voi saada laajan moraalisen tuomion yhteiskunnassa, mutta hyökkäys pintapuolisesti harmitonta, neutraalia ja marginaalista alakulttuuritapahtumaa vastaan ja kiukustua mistä tahansa kadunmiehen antamasta rehellisestä lausunnosta tuntuu erityisherkkien kukkahattutätien holhoukselta.

Varisverkosto ja kumppanit ovat olleet kitkeriä jo varhaisista Alemissa järjestetyistä keikoista. Myös roturealistien keskuudessa mielipiteitä jakava Malmilla sijaitseva pizzeria on saatettu välillä nähdä kompromissina johon valkoiset veljeskunnat eivät saa sortua. Se on nähty käden ojennuksena ei-kantasuomalaisten suhteen. Todellisuudessa moni Alemissa soittanut bändi ei ole varsinaisesti "natsibändi". Keikat ovat normalisoineet radikaalien bändien mukana oloa tavallisilla keikoilla.

Tästä antifasistien tulkinta on ehdottomasti lähempänä totuutta. Tiukimman linjan natsit kummaksuvat mikä tekee ulkomaalaisomistuksessa olevan baarin alkoholintäyteisistä keikkailoista millään muotoa kansallissosialismiin viittavia, mutta antifasistit näkevät pahimman pelkonsa toteutuneen! Fasismi ja kansallissosialismi normalisoituna muun kulttuurin rinnalle, antaen sille vapaan alustan olla julkisesti olemassa.

Todellisen kansallissosialistin tai fasistin ei kuulu etsiä tekosyitä joilla hän kampittaa itseään, ajamalla itseään entistä kauemmaksi marginaaliin tai jopa passiivisuuteen. Todellinen maailma ei anna armoa ihmiselle joka ei kykene valitsemaan taisteluitaan oikein. Niin ihailtavaa kuin periksiantamattomuus mielenlaatuna on, sen ei kuulu kohdistua triviaaleihin asioihin, kuten saako ulkomaalainen omistaja muutaman euron kaljan myynnistä. Periksiantamattomuutena pitää olla oman maailmankuvan tunnetuksi tekeminen ja saattaminen se osaksi olemassaolevaa maailmaa. Kukaan ei tule hakemaan kotona murjottavaa menetelmissään dogmaattista ihmistä vaikuttamaan yhteiskuntaan. Sen sijaan julkisesti, ehkä toistaiseksi pienenä, silti yhteiskunnan osana oleva kollektiivinen liikehdintä on pohja josta voi kasvaa merkittäviä asioita. Yksittäinen ulkomainen yrittäjä ei ole fasistin tai kansallissosialistin ongelma. Ongelma on koko modernin yhteiskunnan rakenne ja olemus, jonka ongelmiin pureutuakseen ei ole mahdollisuutta jumittaa triviaalien kysymysten äärellä.

Vastustuksen määrä itsessään kertoo keikko-

jen osuvan arkaan paikkaan. Antifasistit ovat kokeilleet kaikkea mahdollista Alemin suhteen. Soittajien nimiä ja valokuvia on julkistettu. Kasattu pitkiä listoja vääristä lausunnoista ja kytköksistä. Keikkapaikalle on soitettu puheluita ja lähetetty uhkauskirjeitä. Julkisivu vandalisoitu. Epätoivonsa ajamana antifasistit ovat häirinneet paikan pyörittäjän lisäksi kiinteistön omistajia ja kampanjoineet massaliikettä toiveena saada ravintolalta vähintään vuokrasopimus purettua. Pettymys ja epäusko on ollut suuri kun sympatiaa ei ole herunut. Välillä on naurettu omahyväistä vahingoniloista naurua ja yritetty ristiriitoja ja epäjohdonmukaisuuksia osoittamalla tehdä muista naurunalaisia, välillä on itketty katkeraa pettymyksen kyyneltä kun mikään ei tehoa. Lopulta analyyseissään vähä-älyisyydestä viestivää intellektuaalista puutteellisuutta ja kulttuurillista tietämättömyyttä osoittavat kirjoittajat päätyvät analyysissaan tappiomielialaan:

"Vaikka natsikeikkojen järjestämistä maahanmuuttajataustaisten ihmisten omistamassa ravintolassa on ehkä pidetty jonkinlaisena NSBM-skenen tappiona ja alennustilana, ei "pizzerian nurkassa" soittaminen sitä välttämättä ole. Julkinen ja periaatteessa kaikille (valkoisille) avoin natsikeikka madaltaa kynnystä mennä katsomaan natsibändejä helpottaen siten osallistumista uusnatsien musiikkialakulttuuriin ja sitä kautta madaltaa osallistumista muuhunkin uusnatsitoimintaan", kertoo Varisverkosto.

Katsoessa keikkaa antifasismin vääristävän suurennuslasin läpi, verkosto ei tunnu huomaavan ettei Alemissa varsinaisesti ole edes järjestetty puhtaasti "natsikeikkoja". Tietenkin mukana on ollut muutamia aatteelle suosiollisia bändejä, mutta myös muita. Tosiasia on että jokaisella Suomalaisella Black Metal bändillä löytyy fasistisia piirteitä ja natsikytköksiä jos niitä etsii. Tämä johtuu jo yksinkertaisesti siitä, että ihmisarvon kyseenalaistava, valkoisten heteromiesten luoma ja dominoima taide kulkee rinta rinnan kapinoimassa humanistisia perusperiaatteita vastaan. Sen ominaisuuksiin ei kuulu reaalipolitiikka, eikä ihmiset usein miellä itseään fasisteiksi tai natseiksi. Tulkinta että he ovat fasisteja ja natseja, on antifasmin hienoin lahja!

Puhe metallimusiikin keikoilla tapahtuvasta "rekrytoinnista" on vitsi. Todellisen rekrytoinnin ovat tehneet antifasistit itse, määritellessään fasisteiksi lähestulkoon kaikki muut kuin vakaumukselliset punikit.

Menetelmiensä epäonnistumisista turhautunut antifasisti kysyy, miten fasismia kuuluisi vastustaa? Huomiotta jättäminen ei tule kuuloonkaan. Se ei ole vastustamisesta, vaan passiivisuutta joka sallii fasistien vapaan toiminnan. Väkivaltainen vastustaminen ajaa kohteen tunnistamisen virhearvioinneista tunnetut antifasistit umpikujaan: Kukaan (etenkään valtaväestö) ei pysty hahmottamaan mikä ero ääripäillä on. Uhkakuvien ja informaation levittäminen on kaksiteräinen miekka. Tarkoin harkittuna propagandana se voi olla rajallisesti toimiva, mutta samaan aikaan tuo informaation ihmisten käsille jotka reagoivat siihen täysin päin vastoin kuin oli toivottu ja kaikesta esitetystä kritiikistä huolimatta näkevät tuomittujen ajatusten hohdon kirkkaampana kuin niitä vastaan esitetyn löysän kritiikin.

Puhe metallimusiikin keikoilla tapahtuvasta

"rekrytoinnista" on vitsi. Todellisen rekrytoinnin ovat tehneet antifasistit itse, määritellessään fasisteiksi lähestulkoon kaikki muut kuin vakaumukselliset punikit. Tämän energiaa säästämättä tehdyn rekrytoinnin hedelmiä kerää niin konservatiivit, traditionalistit, radikaalit, kansallissosialisti kuin fasistit, joista kaikki saisivat hattu kädessä kiittää punikkien ahkeruutta, joka on suoristanut rivejä, nostanut profiilia ja saanut enemmän ihmisiä liikkelle kuin mikään muu toimenpide.

Meidän tehtävänä ei ole pelkästään toteuttaa itse omia päämääriämme, vaan saada muut toteuttamaan niitä.

Ajan henkeä ja kehityksen suuntaa on mahdoton muuttaa, jos ei pureudu sen todellisiin syihin. Antifasismin todellinen ongelma eivät ole sen typerät menetelmät ja skitsofreniaa muistuttava päämäärätön vauhkoaminen, vaan nämä ovat seurausta kyvyttömyydestä tunnustaa todellisia yhteiskunnallisia ongelmia jotka johtavat väistämättä äärimmäisen nationalismin nousuun. Antifasismi ei määritä itseään ilmiönä joka taistelee jonkun tietyn asian puolesta, vaan nimensä mukaisesti jotain tiettyä ilmiötä vastaan. Koska ilmiöllä on perusteltu, oikeutettu ja suorastaan väistämätön syynsä olla olemassa, johon antifasistit ovat kyvyttömiä puuttumaan, heidän aatteensa kohtalona on häviö. Huolimatta sen suosiosta hetkenä jolloin sen taustalla on koko punertavan yhteiskunnan voimavarat ja media.

Meidän tehtävänä ei ole pelkästään toteuttaa itse omia päämääriämme, vaan saada muut toteuttamaan niitä. Jos fasismin nujertamiseksi demokratian on nakerrettava pois syyt jotka johtavat fasismiin - ja toteutettava fasismin agendoja. Se kokee tuon kompromissin myötä transformaation joka muuttaa yhteiskunnan perusperiaatteita. Kylvämällä radikaalin kansallismielisyyden siementä yhteiskuntaan on ehdottoman tärkeää. Se että asiaa vastustetaan ei ole vain haaste, vaan yhtä lailla voimavara joka toimii kovaäänisen tavoin tavoittamassa suurempia ihmisryhmiä jotka päätyvät valitsemaan kantaansa asiaan. On ehdottoman tärkeää pitää yllä valkoisia veljeskuntia, jotka toimii varjoyhteiskuntana omien sääntöjensä mukaan. Rakentaen rinnalle infraa jossa radikaalin kulttuurin sydän sykkii puhtaimmillaan. Samaan aikaan on ehdottoman tärkeää viedä lonkerot yhä syvemmälle valtavirtakulttuurin keskelle asettaakseen ihmiset valintatilanteisiin jossa on entistä helpompi assosioitua kansallismielisten kirjavaan joukkoon, ellei jopa kansallissosialistiksi. Jos paheksutun leiman otsaansa saaneita on paljon, sen looginen seuraus ei ole että bändit ja toimijat olisi häädetty pois kulttuuritoiminnan pienestä piiristä, vaan kriitikot ovat eristäneet itsensä kulttuuritoiminnan ulkopuolelle.

Kenenkään ei kuulu olla mukana valkoisissa veljeskunnissa tai kansallismielisen musiikin projekteissä siksi mitä se nyt on, vaan siksi mitä siitä on mahdollista tulla. Päämäärä on muuntaa yhteiskunnan todellisuutta ja toistaiseksi nähdyt teot ja olemus eivät ole määränpää vaan askeleita! On oltava valmis kohtaamaan vastustusta, nielemään muutamia kirveleviä takaiskuja joita väistämättä tulee.

Muutamia harha-askelia ja sivureittejä on oltava valmis tekemään ja hyväksymään, sillä todellinen maailma ei tarjoa nätisti aseteltua punaista mattoa kohti voittoa!

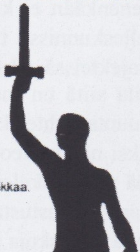

PUOLUEHANKE ITSENÄISTYVÄLLE SUOMELLE

EU sanelee Suomelle maahanmuutto-, raha- ja ulkopolitiikan reunaehdot. Liittovaltiokehityksen vuoksi olemme vuosi vuodelta vähemmän itsenäisiä. Aika käy vähiin, sillä Lontoon kaltaisissa suurkaupungeissa kotimaan kansalaiset ovat jo vähemmistö suhteessa maahanmuuttajiin. Monikulttuurinen terrorismi on todellisuutta myös Suomessa.

Suomi ei tarvitse enää yhtään uutta puoluetta mukavuudenhaluisille urapolitiikoille. Sen sijaan Suomi tarvitsee järjestäytyneen poliittisen liikkeen, jonka muodostaa eliitin korruptioon kyllästynyt ja itsenäisyysmielinen kansa.

Kannatamme:

- Suuria suomalaisia lapsiperheitä tukevaa politiikkaa.
- Omaa valuuttaa ja kotimaista yrittäjyyttä.
- Täydellistä poliittista itsenäisyyttä.

Vastustamme:

- Avoimien rajojen maahanmuuttopolitiikkaa.
- Eurovaluuttaa ja ulkomaisia monopoliyhtiöitä.
- Suomen EU-jäsenyyttä.

Mikäli allekirjoitat arvomme, täytä velvollisuutesi kansaasi kohtaan ja täytä puoluehankkeemme kannattajakortti jo tänään. Itsenäistyvä Suomi kiittää!

Uuden itsenäisyyden puolesta –
KansanYhtenäisyys.fi

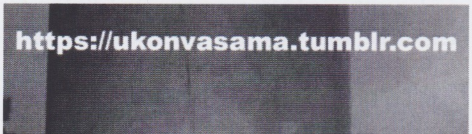

Johtajuus ei ole virkanimike, vaan ominaisuus

Teksti: Reino Veri

"Etelän aktivistiryhmät halusivat, että olisin ollut aktiivisempi ja vahvempi johtaja."

"He suhtautuivat minuun epäillen. Ei ollut mahdollista tulla ulkopuolelta ja yrittää olla auktoriteetti. Sitä paitsi asuin Oulussa ja saatoin osallistua harvoin eteläisessä Suomessa pidettyihin kokouksiin."

"He eivät koskaan ymmärtäneet minun kirjallista kiinnostustani, he eivät olleet kiinnostuneita historiallisesta analyysistä tai ideologisesta keskustelusta. Olin liian teoreettinen ja ikävystyttävä"

"Holappa halusi tehdä enemmän liikkeen eteen, mutta koki, että muut painoivat alas henkilöt, jotka yrittivät kohota liikkeessä"

Lainaukset on YLEn julkaisemasta *natsijohtaja jonka usko loppui* -artikkelista.

Teoreettisesti suuntautuneen ja historiallisiin analyyseihin keskittyneen henkilön luulisi ymmärtävän tosiseikan, ettei johtajuus ole virkanimike, vaan ominaisuus. Johtajuuden lunastamatta jättäminen, jättää käteen vain tosiasian ettei henkilö ole johtaja. Maailma on täynnä ihmisiä, jotka etsivät jotain, tietämättä mitä haluavat. He tietävät vain, että haluavat nautiskella johtajuuden statuksesta.

Ryhmälojaliteetin muodostumisen olennaisimpia ominaisuuksia on todellinen keskinäinen luottamus. Esimerkiksi poikien yhteinen kokemus sovinnaisen käytöksen rajan ylityksestä, josta ei heti ensimmäisenä olla näennäisen kuuliaisena kantelemassa ulkopuolisille.

Järjestelmä palkitsee opettajalle kantelevan selkäänpuukottajan. Jo vuosikymmeniä sitten mm. maineikas Saksan johtaja varoitti kielikelloista. Tapaa jossa lapsille iskostetaan ihanteeksi pienistäkin kolttosista kantelu opettajille tai muille auktoriteeteille.

Ryhmälojaliteetin muodostumisen olennaisimpia ominaisuuksia on todellinen keskinäinen luottamus. Esimerkiksi poikien yhteinen kokemus sovinnaisen käytöksen rajan ylityksestä, josta ei heti ensimmäisenä olla näennäisen kuuliaisena kantelemassa ulkopuolisille. Kuten opettajalle. Keskinäisen nyrkkitappelu, tupakan maistelu metsässä, ensimmäiset alaikäisenä vedetyt kännit. Niiden vaarat on suhteellisen pienet, verrattuna hyötyihin. Keskinäistä lojaliteettia ei pysty muodostumaan jos järjestelmä palkitsee kantelevat ämmät ja kyyläilevät kiltit pojut. Prosessissa muodostuu

kyky hahmottaa mikä on lojaliteettia vahvistavaa toimintaa ja mikä muuttuu tuon luottamuksen pettämiseksi rikkomalla yhteiset pelisäännöt. Kielikellot taas ovat oman hyötynsä perässä, muiden kustannuksella. Oletusarvoisesti kasvaessaan hyödyntämässä oppimaansa roolia omia kansalaisiaan vastaan operoivan vihamielisen byrokraattisen valtion vasikkana, joka ei kykene edes itse näkemään ketä tai mitä kohtaan lojaliteetti kuuluisi olla.

On syytä antaa arvostusta kenelle tahansa aktivistille, joka omien kykyjensä, sosiaalisten taitojen ja energiansa puitteissa toimii parhaaksi näkemillään menetelmillä, itselleen mielekkäiltä tuntuvissa puitteissa.

Yhä merkittävämpi asia on juoruilun kulttuuri. Viihteistynyt kulttuuri. Jossa mehukas juoru itsessään on arvokasta valuuttaa jonka levittäminen tekee henkilöstä jopa mielenkiintoisemman kuin juorun kohteet. Edes kansallismielinen kulttuuri ei ole tämän ulkopuolella. Huomion ja hyväksynnän hakeminen ei kuuluisi tapahtua aatteen kustannuksella. Huonosti toteutettuna tyypillinen epävarman ja ahdistuneen henkilön mesominen toimii ennenkaikkea vihollisen eduksi.

Toimittajat ei huomioi Holapan tarinan toistuvaa kaavaa: Nuori, asemastaan ja tavoitteistaan epävarma mies yrittää kerta toisensa jälkeen olla huomioitu jossain ryhmässä. Ennen kaikkea, edetä korkeammalle. Kun henkilökohtainen menestys ei toteudu, siirrytään ovet paukkuen ja kyseisiä tahoja pilkaten tekemään sama asia uudelleen jossain muussa porukassa. Miksi tätä ei nosteta esiin? Koska se ei ole median agendalle hyödyllistä.

On selvää että Holappa koki saavuttavansa jotain tehdessään pesäeron kansallissosialismiin. Hänen ympärilleen on kerääntynyt näennäisesti kuuntelevia, kannustavia ja kiinnostuneita ihmisiä. Takkinsa kääntänyt kansallissosialisti pääsee kokemaan omaa tärkeyttänsä. Antifasismin mannekiinina oleminen on siitä yksinkertainen työ, ettei se vaadi johtajuutta. Se ei vaadi kunniaa. Se ei vaadi panostusta. Ei yhtään toteuttamiskelpoista ideaa. Ei karismaa jolla tavoittaisi muiden miesten sisimmän ja tahdon. Todellisuudessa Holappa ei edes ole kertonut mitään, mitä ei kuka tahansa järjestöä seurannut olisi jo ennestään tiennyt. Jopa vähemmän. Holapan tarinat etenee usein vailla mieltä, pelkkien spekulaatioiden varassa, antamatta laisinkaan faktatietoa.

Hänelle riitti kun sai näennäisen hyväksynnän ja voi kuvitella taas hetken olevansa tärkeä. On todennäköistä että pian käteen jää valaistuminen, ettei media tai hetki sitten henkilön toistuville hölmöilyille raakkuneet antifasistit ole tekemässä muuta kuin käyttämässä miestä välineenä oman vinoutuneen maailmankuvansa eteenpäin ajamiseen. Minne silloin siirrytään?

Artikkelit alleviivaa jatkuvasti, miten mies ei ollut oikeasti johtaja tai ole ollut mukana toiminnassa vuosiin. Silti puhtaat spekulaatiot ja juorut hyväksytään, sillä ne ajavat asiansa. Samoin hyväksytään titteli johtajuudesta,

vaikka tosiasiat tyhjentävästi kyseenalaistavat sen jokaisessa miestä käsittelevässä julkisessa mediajutussa.

En ihmettele miksi PVL ei yleensä hyväksy median haastattelupyyntöjä. He tietävät, ettei luvassa ole puolueetonta ja asiallista journalismia. He tietävät, että medialle on aina parasta mehukas juoru ja skandaalinkäryinen otsikko. He tietävät että media toivoo ensisijaisesti löytävänsä heikon, epävarman ja johdateltavissa olevan henkilön. Tämä on se alue jossa omaa huomiota tavoittelevat katkeraa itkua tuhertavat ämmämäiset pojut ovat omimmillaan.

Radikaalin kansallismielisten keskuudessa oleilee vuodesta toiseen ihmisiä, joille tuntuu olevan epäselvää mitä he edustavat tai mitä heiltä odotetaan. Sosiaalisessa mediassa mölisevät haitta-isänmaalliset ovat helppo esimerkki olemattomasta vallasta taistelevista vajaaälyisistä henkilöistä. Heidän kohdalla mikään todellinen päämäärä ei merkitse mitään, jos huomion valokiila ei osoita toivottuun henkilöön. Potentiaali ja energia menee usein hukkaan myös vakavammin ottavien toimijoiden keskuudessa jos tosiasiat eivät uppoa päähän:

-Kaikki eivät voi olla johtajia.

-Oman rajallisuuden ymmärtäminen tai voimien toteaminen riittämättömäksi on inhimillistä.

-Rivimiehen rooli ei ole häpeä.

-Suurempi yhteinen tavoite on tärkeämpi kuin opinkappaleiden vivahteet tai henkilökohtainen glooria.

Yhtä paljon kuin toivottua suurta johtajaa odotetaan, olisi syytä odottaa ihmisiä jotka kykenee kylmästi toteamaan oman paikkansa olevan toisaalla, mutta tarpeellinen ja olennainen: kansanruumiin osana - mahdollistamalla sen toiminnallisuus! On syytä tunnistaa katkeroituneet hierarkiassa jalkoihin jäävät krooniset epäonnistujat, jotka ovat Holapan tyyppisiä tikittäviä takinkääntäjiä. Heille ei kelpaa kuin kummarruksien kera annettu palkinto, vaikka eivät ole valmiita tekemään mitä sen ansaitseminen vaatii. Näennäiset johtajat on jätettävä omaan arvoonsa, sillä ne rapauttavat todellisen hierarkian mahdollistamat positiiviset ilmiöt.

Yhtä paljon kuin toivottua suurta johtajaa odotetaan, olisi syytä odottaa ihmisiä jotka kykenee kylmästi toteamaan oman paikkansa olevan toisaalla, mutta tarpeellinen ja olennainen: kansanruumiin osana
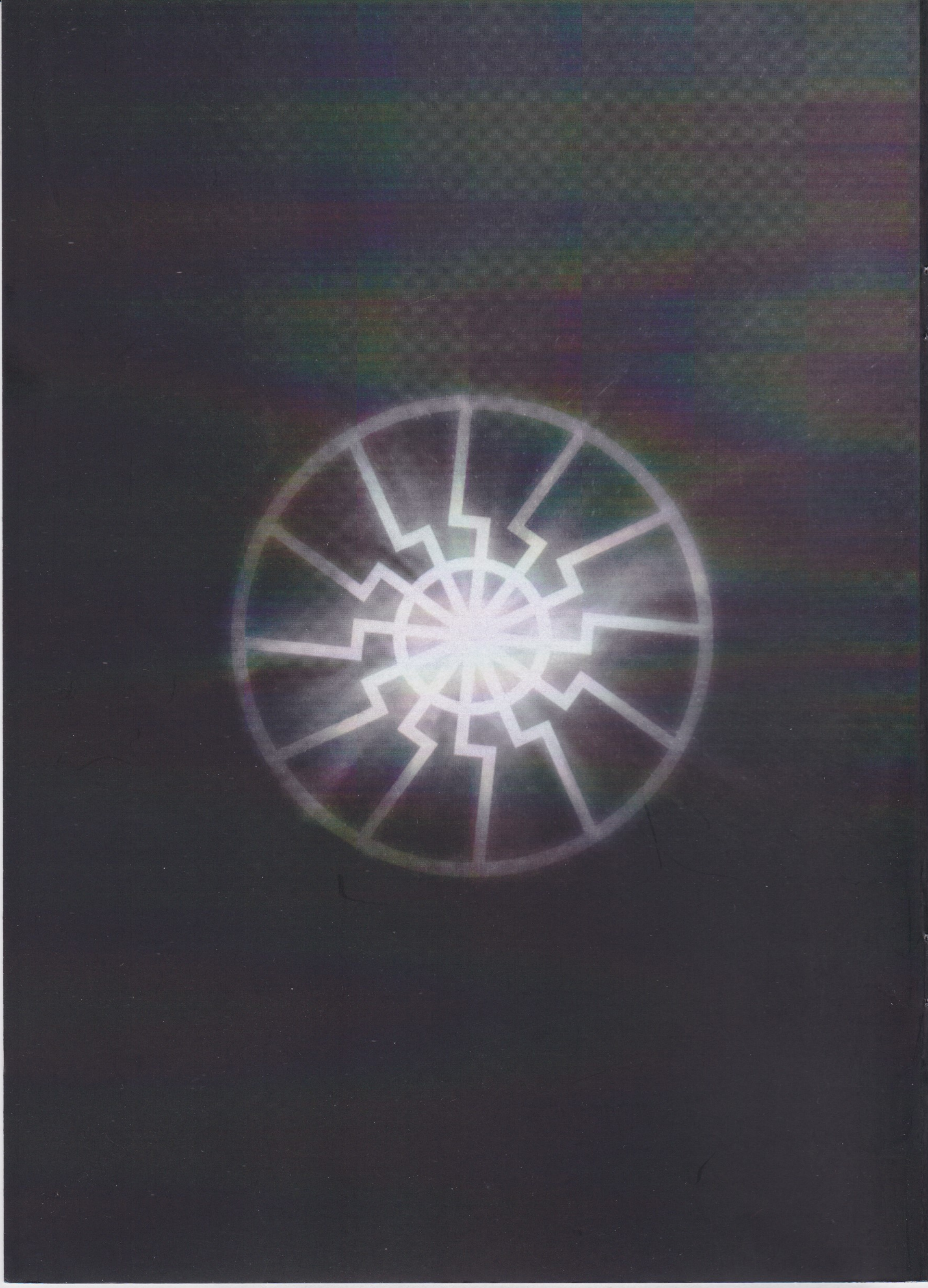
On syytä antaa arvostusta kenelle tahansa aktivistille, joka omien kykyjensä, sosiaalisten taitojen ja energiansa puitteissa toimii parhaaksi näkemillään menetelmillä, itselleen mielekkäiltä tuntuvissa puitteissa. Omalla nimellä ja naamallaan julkisesti tai työmyyränä ilman julkista huomiota. Järjestössä tai yksinäisenä sutena. Esimerkillisellä tavalla toimiva ihminen voi olla jopa haluamattaan inspiraation tuoja joka nostaa muita passiivisuuden suosta konkreettisten tekojen maailmaan.